AMSTELSTRALER

Mededelingenblad van de VERON Afdeling Amstelveen

29e jaargang nr. 1, maart 2008

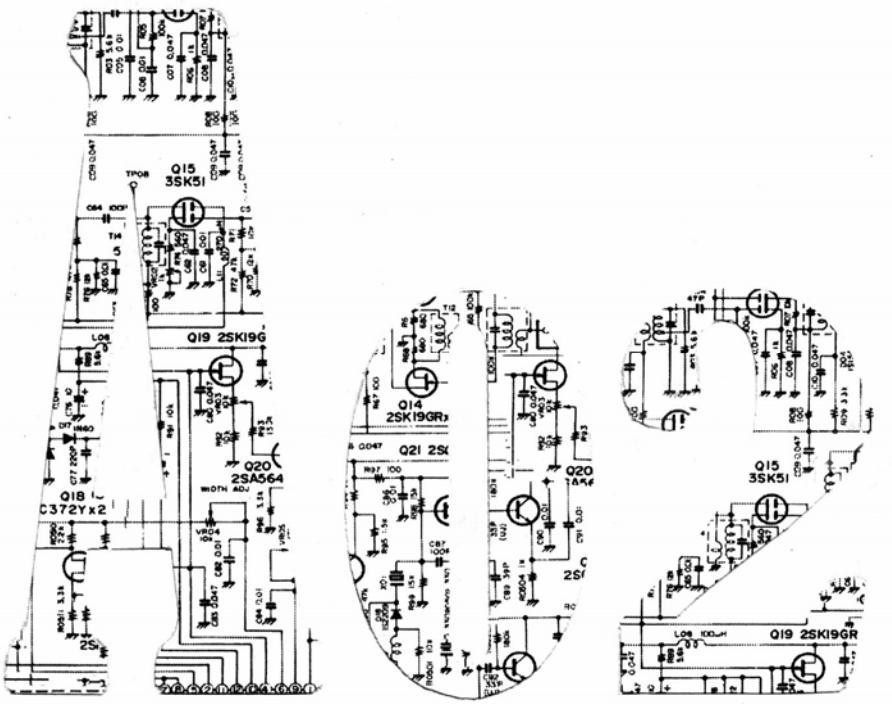

In dit nummer o.a.: Een stukje telegrafiegeschiedenis
Avonturen in Canada
Poor Man's DRM

BOUW & AANNEMERSBEDRIJF JMM

Nieuwbouw

Verbouw

Renovatie

Onderhoud

Bouwkundig advies

Jan Meijer

Oostermeerweg 61, 1184 TT Amstelveen
Tel.: 06 - 53 122 162
Fax: 020 - 472 2728

e-mail: bouwbedrijfjmm@cs.com

Wij doen precies wat u graag wilt!

Ook hulp bij antenneplaatsingen met speciaal tarief voor leden Veron-afd. 02
Aanvragen via Geert, PA7ZEE

VERON AFDELING AMSTELVEEN A02

Voorzitter/PR:	Geert Paulides PA7ZEE Oostermeerweg 59 1184 TT Amstelveen Tel.020-4964559 pa7zee@amsat.org
Secretaris:	Koert Wilmink PA1KW Rietgans 46 1423 RB Uithoorn Tel. 0297-523901 pi4asv@amsat.org
Penningmeester:	Theo Scheltes PA1TO Kedoestraat 16 2022 EN Haarlem Tel. 023-7851392 Gironr. Afdeling 02: 6257637 (ook voor de leesmap)
Bestuursleden:	Bert Burkels PE1DHR Lex Peters PE1CVJ
Coörd. Leesmap:	Theo Scheltes PA1TO pa1to@tiscali.nl
QSL-manager R02:	Wim v. Berkom PA3ALG pa3alg@veron.nl
Redactie:	Wim v. Berkom PA3ALG pa3alg@veron.nl

Homepage: www.veron.nl/afd/amstelveen

BIJEENKOMSTEN

Elke 2e maandag en laatste donderdag van de maand bij ACPA, Ouderkerkerlaan 15, Amstelveen. Aanvang 20.00 uur.

HET CLUBSTATION PI4ASV IS QRV

Woensdag: 21.00 uur op 145.400 MHz
Dit is de huisfrequentie waar leden van de afdeling vaak op te vinden zijn.

Vrijdag: 21.00 uur op 3579 kHz CW-ronde ter bevordering van de telegrafie-vaardigheid, of gewoon omdat u de oudste vorm van radiocommunicatie graag beoefent.

Zondag: 21.00 uur op 51.500 MHz met begeleiding op 145.400 MHz. Verschillende inmelders werken dan met surplus materiaal wat altijd boeiend is, mede door de specifieke eigeschappen van de 6 meter band.

Inmelden (ook van buiten de afdeling) wordt zeer op prijs gesteld, evenals rapporten van luisteramateurs.

Inhoudsopgave:

Bestuur en PI4ASV 3
Agenda 4
Van de Voorzitter 4
Donateur Museum Jan Corver 5
Avonturen in Canada (1) 6
Poor Man's DRM 11
Wie zegt dat geluk niet te koop is
een stukje Telegrafiegeschiedenis ...14

Overname van artikelen en/of schema's is slechts toegestaan met volledige bronvermelding. Aanbieders van artikelen en schema's ter publicatie, worden geacht bekend te zijn met de bepalingen, zoals in de auteurswet omschreven en deze bepalingen ook strikt na te leven.

AGENDA

10 maart 2008
Lezing door Rob Engberts PAøRWE over de door hem gebouwde DC-Transceiver, een FET eindtrap en zijn Magnetic Loop antenne.

27 maart 2008 - Technische avond
Voor het oplossen van problemen, knutselen en afregelen, of gewoon voor een gezellig onderling QSO.

14 april 2008
Huishoudelijke vergadering ter bespreking van de ingediende voorstellen voor de 69e vergadering van de VERON Verenigingsraad.

24 april 2008 - Technische avond.

12 mei 2008
Nog geen informatie beschikbaar.

29 mei 2008 - Technische avond.

VAN DE VOORZITTER

Opnieuw heeft Wim PA3ALG weer een prachtige Amstelstraler gebakken.
Een hele klus van kopij verzamelen dan wel zelf schrijven, passen en meten, laten drukken en distribueren. Door zijn activiteiten, kunst en kunde staat ons mededelingenblad op een eenzame hoogte.
Tijdens de jongste huishoudelijke vergadering van januari is hij terecht in het zonnetje gezet door Bert PE1DHR namens het bestuur en met volle instemming van de aanwezigen tijdens die vergadering.

Naast de vergadering was het een gezellige nieuwjaarsbijeenkomst met de gratis borrel, gebak, vele bitterballen en vlammetjes.

In deze namaakwinter is het goed om vooruit te kijken. Eerst komt op 15 maart a.s. de radiovlooienmarkt van Rosmalen in zicht; wellicht kunnen we gezellig met elkaar meerijden naar Brabant.
Dan zijn er in het eerste weekend van juni de velddagen waar we gedurende 24 uur non-stop, weer gaan proberen om in de prijzen te vallen. Met de uitstekende CW-operators die onze afdeling rijk is, moet dat opnieuw gaan lukken.
Behalve operators zijn amateurs die willen helpen met het opzetten en weer demonteren van het velddagstation welkom. Het plan is om tijdens de velddagen een BBQ te organiseren, ijs en weder dienende. De catering zullen mijn XYL en ik weer verzorgen. Laat dus op tijd weten dat je gaat deelnemen in deze happening.

Onze bijeenkomsten op de tweede maandag en de laatste donderdag van de maand worden redelijk goed bezocht. De geplande Workshop Digitale Modes moet er zeker toe bijdragen dat nog meer afdelingsleden elkaar gaan ontmoeten tijdens onze activiteiten. Dit leidt weer tot leuke contacten en nog meer onderlinge hulp.

Dit voorjaar gaan we weer in een aantal lessen kinderen in contact brengen met onze prachtige Hobby op de Karel Eijckmanschool. We hopen dat weer een aantal afdelingsleden zich beschikbaar wil stellen om dit samen te realiseren. Het is een klas van ongeveer 25 kinderen dus we krijgen opnieuw de handen vol. Maar als het weer lukt dan geeft dat ook veel voldoening.

De afgelopen winter heeft een tiental cursisten de Novicecursus gevolgd. De

meeste bij mij thuis aan de keukentafel met een white board op een stoel. Enkelen hebben de cursus via het Internet gevolgd; de samenvattingen van de lessen per E-mail toegestuurd gekregen en hebben zo ook hun eventuele vragen beantwoord gekregen.
De terugtredende overheid, in ons geval het Agentschap Telecom kan nu, eind januari, nog niet zeggen op welke datum een volgend examen wordt afgenomen. Ook is nog niet bekend wie dat examen gaat organiseren. Jammer, want als je de tijd en moeite in de cursus hebt gestoken dan wil je wel graag weten wanneer je de vruchten kunt gaan plukken van je werk.

Al deze activiteiten dragen er aan bij dat het aantal leden van onze afdeling min of meer stabiel is en zelfs iets toe is genomen tegenover een sterke teruggang landelijk gezien.
Het bestuur is zich voortdurend bewust van deze landelijke trend en verwelkomt afdelingsleden die nieuwe activiteiten aandragen. Het moge duidelijk zijn dat het enthousiast uitdragen van onze hobby door alle leden van onze afdeling hard nodig is om onze afdeling in stand te houden.

Tenslotte nog het volgende.
Tijdens de laatste huishoudelijke vergadering heb ik aangegeven dat er naar mijn mening een andere voorzitter moet komen. Vanaf 2000 maak ik deel uit van het afdelingsbestuur waarbij ik sinds 2001 de voorzittersfunctie bekleed. Ik doe dit nog steeds met veel enthousiasme en plezier maar het is gewoon tijd voor nieuw beleid. Verjonging van het bestuur en frisse ideeën zijn broodnodig om onze afdeling levensvatbaar te houden.

PA7ZEE

WORDT DONATEUR VAN MUSEUM JAN CORVER!

Om te kunnen voortbestaan moet een museum beschikken over de nodige financiële middelen.
Op verschillende manieren wordt in deze behoefte voorzien, o.a. door de verkoop van gebruikte apparatuur, sponsoring en door persoonlijke bijdragen van mensen en bedrijven die het museum een warm hart toedragen.

Ook u kunt donateur worden door een bedrag van minimaal € 11,50 over te maken op girorekening 549509 ten name van de Stichting De WS-19 te Budel.
Op die manier help u mee de kosten te bestrijden die het runnen van een museum met zich mee brengt.
In ruil daarvoor heeft u het hele jaar door gratis toegang tot het museum samen met één introducé.

AVONTUREN IN CANADA 1953 - 1956 (1)

Erwin David - VE3ZTH / G4LQI / ex PAøCG

When I was young and fancy-free

Toen ik mij in 1952 in Montreal, Canada vestigde was dat land aan grote veranderingen onderhevig. De koude oorlog was begonnen en het dun bevolkte en voordien onverdedigde noorden van het land was de buffer tussen de Sovjet Unie en Noord Amerika geworden.
Ik zeg Noord Amerika, want Canada kon onmogelijk neutraal blijven. 90% van de Canadese bevolking woonde minder dan 150 km van de grens met de Verenigde Staten en een gezamenlijke verdediging was de enige mogelijkheid.
Men dacht dat een Russische aanval met bommenwerpers over het poolgebied kon komen.

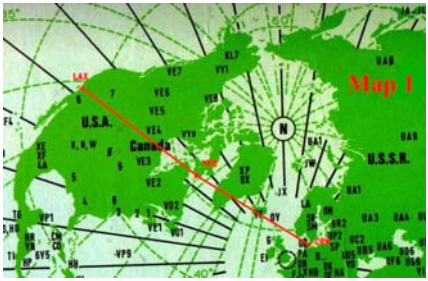

De Royal Canadian Air Force (RCAF) werd weer versterkt.
Van de Atlantische tot aan de Pacifische kust waren jachteskaders geplaatst en vanuit een keten van radarstations, de zo genaamde Pinetree Line, moesten vijandige vliegtuigen geïdentificeerd en de jagers daarheen geleid worden.

Een tweede, vreedzamere ontwikkeling was de groter wordende actieradius van verkeersvliegtuigen. De Douglas DC-7 kon non-stop van West-Europa naar New York vliegen en SAS wilde daarmee van Kopenhagen "over de Pool" naar Los Angeles met maar één tussenlanding, in Edmonton Alberta. Daarvoor waren langs de hele route noodlanding vliegvelden met bakens, VHF radio's en HF/LF RTTY naar de eindpunten nodig.
Weer in gebruik genomen werden vliegvelden die in de oorlog aangelegd waren als tankstations voor jachtvliegtuigen die toen van de fabrieken in Californië naar Schotland werden gevlogen. Die vliegvelden moesten nu tot op burgerluchtvaart specificaties verbeterd en geoutilleerd worden.

Toen mijn 9 – 5 baan in de zenderontwikkeling bij RCA in Montreal begon te vervelen, stapte ik in maart 1953 over naar Canadian Aviation Electronics Ltd. (thans CAE Inc.). Die firma was in 1947 door enkele gedemobiliseerde RCAF-officieren opgericht en was tot 1953 gegroeid van 17 naar 600 employees . Van die 600, waren er ongeveer 60 hoger opgeleid, meestal ingenieurs, tussen hen veel recente Europese immigranten.
CAE had contracten voor het herstellen van RCAF elektronische apparatuur in Montreal en het ontwerp en de installatie van RCAF-radiocommunicatie en navigatiesystemen in geheel Canada. Ik ging bij deze laatste afdeling en werkte in de volgende drie jaar aan vier verschillende projecten:

- Verkeersleidingsapparatuur, d.w.z. VHF zenders, ontvangers en hun afstandsbediening in de verkeerstorens.

- LF-zenders voor gebruik als bakens, en later, voor RTTY.
- HF-zenders, ontvangers en antennes voor langeafstandsverkeer.
- VHF-Dopplerradar en telecommunicatie langs de Mid-Canada Line.

Ook werd ik vaak uitgestuurd op 'service calls', sommige daarvan hilarisch maar veelal ook leerzaam.

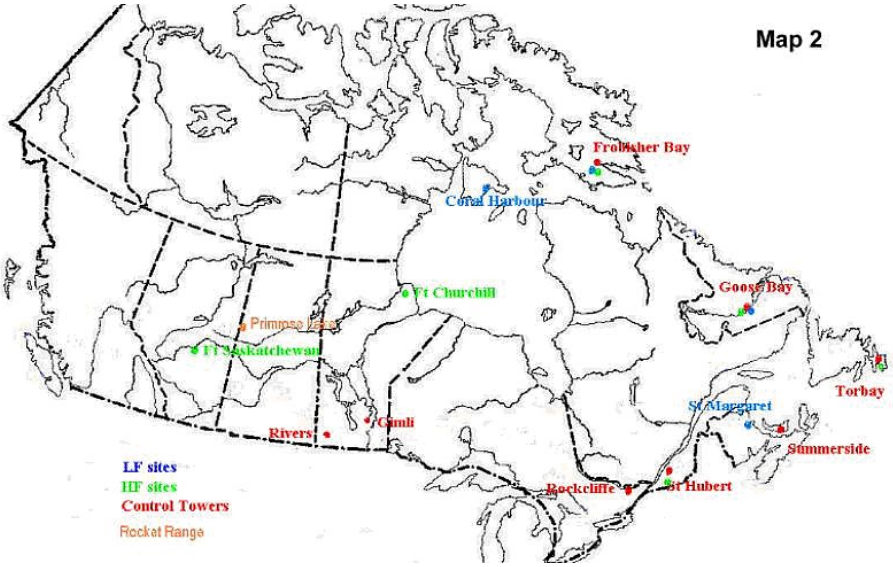

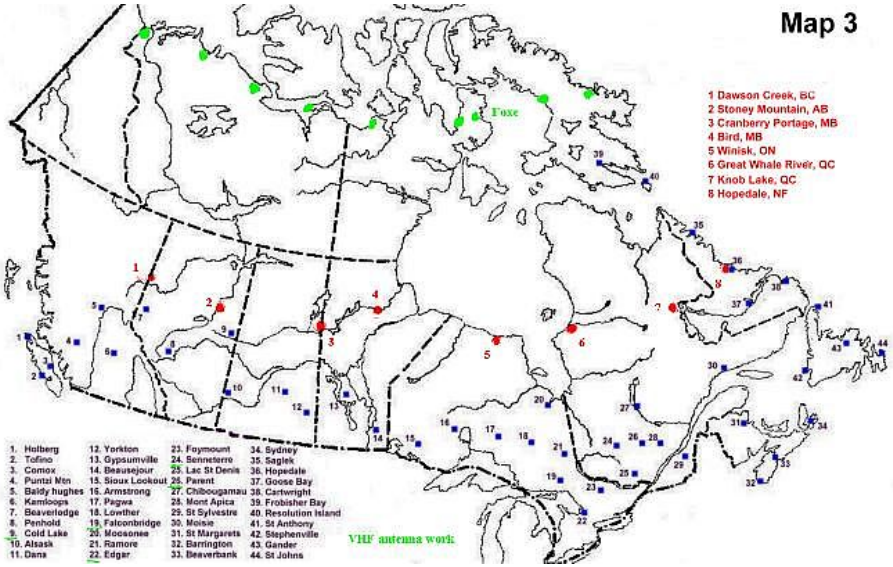

Mijn eerste project was een nieuwe verkeerstoren voor Frobisher Bay, Baffin Island, North-West Territories, een van de voormalige tankstations. Thans heet die plaats Iqaluit, Nunavut Territory, (VY0).
Het landschap was troosteloos; rotsen en grint met hier en daar wat gras en bosbessenstruikjes. Schepen konden binnen komen van augustus tot oktober. Na 1945 was de nederzetting weer geworden zoals voor de oorlog: een weerstation, een LF Radio Range, een factorij van de Hudson's Bay Co. en een Eskimo 'welvaartscentrum' met een post van de Royal Canadian Mounted Police (RCMP, de 'Mounties').
Nabij was een zomerdorp van Eskimo families die 's winters met hondensleeën op jacht gingen en dan ver weg in iglo's woonden. De US Air Force bouwde een radar station op een dichtbij gelegen heuvel. De landingsbaan werd verlengd zodat de grootste transport- en verkeersvliegtuigen die konden gebruiken.
Ook was de USAF bezig met een multihop VHF troposcatter relaisketen die Frobisher Bay langs de gehele Labradorkust met een USAF hoofdkwartier op New Foundland moest verbinden. Dat was een grote technische ontwikkeling (Map 3).

Een 'Polevault' troposferisch scatterstation

Eén enkele RCMP-korporaal vertegenwoordigde het Canadese gezag. Hij was niet alleen politieagent maar ook postmeester, douaneambtenaar, voogd over de Eskimo's en verdeler van de kinderuitkering. Om te voorkomen dat de moeders die dollars onmiddellijk in snoep zouden omzetten werd het niet in cash uitbetaald maar in bonnen voor de Hudson's Bay winkel. De RCMP-man bepaalde wat de familie nodig had en schreef daarvoor zo'n bon uit. Dat kon b.v. een doos patronen voor een jachtgeweer zijn of een olielamp. Alle Eskimo's waren onder Canadese wetgeving 'minderjarig' en stonden als zodanig onder bescherming van hun 'voogd'. Dat hield in dat als een blanke man van de traditionele gastvrijheid van een Eskimovrouw gebruik maakte hij wettelijk schuldig was aan verkrachting. Toen de 'Mountie'-korporaal een USAF luitenant in het Eskimodorp betrapte, werd deze in boeien uit Frobisher verwijderd! In de winter, als de Eskimo's langs hun wijd verspreide striklijnen trokken, patrouilleerde de 'Mountie' in een DeHaviland Beaver vliegtuigje op ski's.
De geplande verkeerstoreninstallaties in Frobisher en op andere kleine RCAF bases omvatten kasten met bedieningspanelen voor twee verkeersleiders boven in de toren. Op de verdieping daaronder installeerden wij kasten met vier VHF AM ontvangers op vaste frequenties en één afstembare, één FM ontvanger voor grondverkeer en een SCR522 vierfrequenties VHF AM transceiver als back-up. Vier 50 W VHF AM zenders, een 20 W FM zender en soms een 25 W LF-baken met een 20 m hoge mast moesten in een gebouwtje op enige afstand gemonteerd worden. Iedere VHF zender en ontvanger kreeg zijn eigen groundplane antenne. Al dit materiaal werd ter plaatse door de RCAF aangeleverd. In de jaren vijftig, dus ook in dit verhaal, werd zendervermogen uitgedrukt in Watt input (gelijkstroom x –spanning) in de eindtrap, dus niet in RF

output.
Toen ik met het tweeweekelijkse RCAF-vliegtuig in Frobisher aankwam had onze installatieploeg onder leiding van Rusty Hopper, VE7OS, al deze apparatuur al opgesteld, de lichtnetaansluitingen gemaakt en de coaxkabels naar de antenneposities gelegd. De ground planes zelf ontbraken nog, maar met wat draad en latjes improviseerden wij die. Nadat wij de telefoonkabel naar de zender shack getest en aangesloten hadden konden de monteurs met het eerstvolgende vliegtuig via Goose Bay naar huis. Om uit Frobisher weg te komen was geen probleem. Er waren bijna dagelijks vrachtvliegtuigen die leeg via Goose Bay zuidwaarts vlogen en als je genoegen nam met een sinaasappelkistje om op te zitten, op 2000 m in het onverwarmde vrachtruim, mocht je altijd mee. Rusty en ik bleven om de installatie bedrijfsklaar te maken, te beproeven en aan de RCAF over te dragen. Alles werkte boven verwachting. Wij konden praten met vliegtuigen die opstegen van Goose Bay, 1300 km naar het zuiden, zodra die 3000 m hoogte bereikt hadden. Van Rusty heb ik professionele installatietechnieken geleerd die mij nog als radioamateur ten goede komen. Rusty en ik en onze XYLs zijn tot op deze dag de beste vrienden.
Wij maakten in Frobisher een interessante gebeurtenis mee. Een USAF DC4 arriveerde met motorschade. De volgende dag bracht een ander vliegtuig een grote kist met daarin een op een houten bok gemonteerde reservemotor. Met behulp van twee kraanwagens werd de vervangingsmotor in het vliegtuig gehesen en de defecte motor op de bok op de grond gezet. De lege kist stond ernaast. Het werd donker, dus stopte het werk. Toen men de volgende morgen terug kwam had een Eskimofamilie haar intrek in de kist genomen en weigerde te vertrekken. In het poolgebied is de woning van een Eskimo onschendbaar, zelfs als die tussen geparkeerde vliegtuigen staat. De Mountie had al zijn overtuigingskracht nodig om de 'bewoners' ermee te verzoenen dat zij beter in het Eskimodorp konden wonen. De kist werd toen daarheen vervoerd maar de defecte motor moest blijven staan tot er een nieuwe kist ingevlogen kon worden.

Deze Eskimofamilie liet zich graag kisten!

Een jaar later werd ik teruggeroepen naar Frobisher Bay. Geen van de vier VHF-zenders werkte meer en het daar gestationeerde tweemans RCAF telecompersoneel kon de oorzaak niet vinden. Dat was niet te geloven. Na twee lange vluchten van Montreal via Goose Bay en een wandeling naar het zendergebouwtje kon ik al van buitenaf ruiken wat er mis was. Dat gebouwtje werd verwarmd door een berucht type oliekachel. Als de brander niet geregeld schoongemaakt werd ontplofte hij. Dat was ook hier gebeurd en een mengsel van olie en roet bedekte alles in de buurt, ook de luchtinlaatfilters voor de ventilatoren onder in de zenderkasten. Luchtstroomschakelaars waren in de PTT-schakelingen opgenomen. De verstopte filters lieten geen lucht door, dus geen PTT. Filters eruit en alles werkte

normaal. Vijf minuten gewerkt, vijf dagen op reis geweest!
Over de volgende twee jaar werkte ik met tussenpozen aan soortgelijke installaties in Goose Bay (Labrador), in Summerside (Prince Edward Island), in Torbay (New Foundland), in Rockcliffe (bij Ottawa, Ontario), en in Gimli en Rivers (Manitoba).

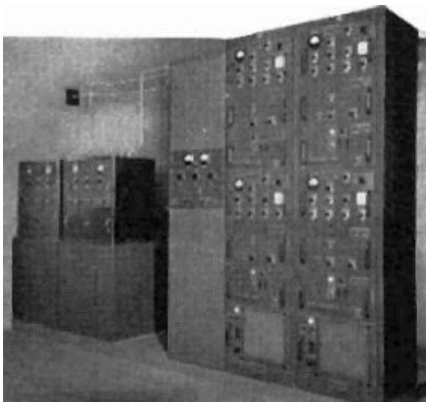

Verkeersleidingszenders in hun shack

Goose Bay had een veel grotere installatie want hetzelfde vliegveld werd ook gebruikt door USAF jachtvliegtuigen op UHF en door verkeersvliegtuigen die weer andere frequenties benutten.
Rusty en ik werkten in de Goose-toren op 2 juni 1953, de kroningsdag van H.M. Elizabeth II, toen daar een Engelse Canberra bommenwerper arriveerde met de kroningsfilms. De opgevoerde Mustang van filmster Jimmy Stewart stond klaar om één film voor de VS-netwerken naar de States te vliegen en een RCAF CF100-straaljager om het andere exemplaar voor de Canadese omroep naar Ontario te brengen.
De CF100 kreeg take-off clearance en was net gestart toen Stewart zonder vergunning op een kruisende baan startte en drie meter onder de CF100 door de lucht in ging. Desondanks kon de Canadese omroep als eerste de film uitzenden.

Summerside was interessant. Daar was een navigatieschool gevestigd met 18 speciaal daarvoor ingerichte vliegtuigen. Iedere nacht werden, door piloten van de vaste staf, groepen van navigator trainees rondgevlogen.
Met zoveel vliegtuigen tegelijk in de omgeving was een moderne verkeersleiding-outillage heel erg nodig maar wij moesten voorzichtig werken, zodat de primitieve oude apparatuur bruikbaar bleef totdat de nieuwe beschikbaar was.

In de Summerside verkeerstoren

Vroeger was Prince Edward Island dicht bebost maar de bomen waren in roofbouw gekapt. Het hout werd voor de scheepsbouw naar Engeland geëxporteerd. Daarna waren er vossenfokkerijen maar toen vossenbont uit de mode ging en met aardappelteelt en visvangst weinig te verdienen was verarmde het eiland. Kreeften waren wel nog gewild en die waren er in overvloed. Achter het kleine hotel waar wij logeerden stak een lange pier de haven in. Aan het einde daarvan lag een groot vlot waarop in een schuur kreeftenvlees ingeblikt werd. De kreeftvissersbootjes kwamen langszij en losten

hun vangst in een net dat eerst gewogen en dan in een groot vat kokend zeewater gedompeld werd. Na zoveel minuten waren de kreeften gaar en het net werd in kratten geleegd die dan de schuur in gesleept werden. Na het werk kwamen wij daar vaak en niet alleen om te kijken: voor 25 cent per stuk konden wij vers gekookte kreeften uit die kratten halen. Op de rand van het vlot met onze voeten in het water zittend werden die dan verorberd.

Een latere opdracht was het ontwerpen en uitzetten van een antennesysteem in Frobisher Bay voor HF RTTY naar Kopenhagen en Los Angeles ten behoeve van de geplande SAS passagiervluchten.
Mijn ontwerp zou dan gebouwd worden door een ploeg Eskimo's die de Mountie zou rekruteren. Zoals op Map 1 te zien is, liggen de twee doelen bijna precies in tegengestelde richting en ruwweg op dezelfde vrij grote afstand. Dat vroeg om een rhombische antenne. Die heeft grote gain over een 2:1 frequentiebereik en kan gemakkelijk in tegengestelde richting omgeschakeld worden.

Daar aangekomen was het niet moeilijk om een geschikt redelijk vlak stuk niemandsland te vinden en het ARRL antenneboek gaf voldoende informatie om de antenne te ontwerpen voor het 5 – 10 MHz frequentiebereik.
Maar hoe moest die Rhombic geplaatst worden? Een magnetisch kompas is op die noorderbreedte en met ijzererts in de grond niet betrouwbaar. Landmeterij was vereist, te beginnen met de Noordster.
Alle studenten aan de TH van de Universiteit van Kansas waren verplicht een zesweekse cursus landmeten te volgen, meestal in de zomer tussen hun eerste en tweede jaar. Aangezien ik daar als derdejaars was aangekomen, had ik dat nog nooit gedaan. In 1952 zou ik afstuderen en had aan alle eisen voldaan, behalve landmeten.
Landmeten voor een elektronicastudent? Belachelijk. Dus verzocht ik om het tentamen metallografie, dat ik in Delft had gedaan en dat in Kansas niet op de lijst stond, te mogen substitueren. Dat werd geaccepteerd.
Nog geen twee jaar later stond ik in Frobisher met een probleem. Op het weerstation daar hadden zij een theodoliet en een 1893 leerboek landmeten; die kon ik lenen. Onder het hoongelach van de meteorologen heeft deze greenhorn toen leren landmeten en ik deed er beslist geen zes weken over! Of die rhombic ooit gebouwd is weet ik niet.

(Wordt vervolgd)

Poor Man's DRM

Dick Rademaker - PC1D

Al weer een paar jaar geleden heb ik wat geëxperimenteerd met DRM-ontvangst [1] DRM is een nieuwe vorm van uitzenden op MF en HF.
Het gebruikt nauwelijks méér bandbreedte als conventionele AM-zenders, maar maakt wel FM-kwaliteitsuitzendingen in stereo mogelijk. Tevens is er dan nog ruimte voor extra informatie.
Het radiosignaal wordt hiertoe digitaal uitgezonden. Om het te ontvangen heb je een aanpassing nodig in je bestaande ontvanger. Je moet namelijk een plm. 10 kHz breed signaal uit de ontvanger aan de geluidskaart van je PC aanbieden.

In eerste instantie gebruikte ik een down convertor uit Duitsland die het 2e MF-signaal van 455 kHz omlaag mengde naar 12 kHz. Dit gaat dan rechtstreeks naar de

PC-geluidskaart.
Hiermee had ik best aardige resultaten. Het enige probleem dat ik toen had was een slechte aarde in de shack. Als gevolg hiervan bestond er een potentiaalverschil tussen de ontvanger met convertor en de PC van ruim 100 V. Het duurde dan ook niet lang voor ik de convertor opblies en DRM in de la verdween. Repareren was te lastig en ik vond het zonde om weer een convertor te bestellen.

Maar onlangs ben ik er toch weer mee begonnen. Alleen is nu de aanpak veel simpeler en goedkoper.
Ik bedacht me namelijk dat er al een convertor in de ontvanger aanwezig was. Het enige probleem is dat deze niet naar 12 kHz mengt maar naar 1 á 2 kHz.
Ik heb het hier dus over de SSB-detectie met de BFO. Een ander nadeel is dat de bandbreedte te klein is voor DRM-ontvangst. Voor een goede omroepontvangst heb je zo een 10 kHz nodig. Er moest dus wat veranderd worden, maar dat kan gelukkig heel simpel zijn.

Wat moeten we doen?
Allereerst moeten we er voor zorgen dat de bandbreedte van de ontvanger voldoende groot is. Mijn ICOM heeft als voordeel dat de eerste MF een doorverbinding heeft waarbij alleen de filters in de 2e MF nog wat doen. Maar in die 2e MF is de grootste breedte 15 kHz, wat meestal te weinig is. Het filter heeft een zodanige karakteristiek dat er al te veel demping is om de hele 10 kHz die ik nodig heb door te laten. Daarom wat anders geprobeerd.
Er zit nog een lege plek in de ontvanger voor een extra filter. Daar heb ik gewoon een condensator van 10 nF in gezet. Als ik deze stand nu kies heb ik een vrijwel perfecte doorlaat die alleen nog bepaald wordt door de LC-kringen in de set.

Dan moeten we het signaal nog uit de ontvanger krijgen. Audio-niveau is niet geschikt. De filters in de LF-trappen kappen alles boven 3 kHz af. Je moet dus even op zoek naar de uitgang van de productdetector voor SSB. Meteen aan deze uitgang koppel je uit met een C'tje van 20 á 30 nF. Hiermee kan je direct naar de PC of via een transformator.
Let er wel op dat die trafo recht is tussen 0 en 15 kHz, anders krijg je weer problemen. Als je op deze wijze het signaal maakt zal je een vrijwel recht signaal krijgen. Bij mij in de software zie ik nog wel wat verval maar dat is niet méér als 5 tot 10 dB en dat is best acceptabel.

Voor de ontvangst heb je verder nog software nodig.
Er is een commercieel product op de markt, DRM-RX, wat tegenwoordig via Winradio [2] te koop is.
Daarnaast is er een gratis product, Dream [3], dat alleen wat lastiger te krijgen is. Dit komt doordat sommige onderdelen copyright hebben, waardoor ze niet zomaar gebruikt mogen worden.
Maar even zoeken op Internet levert meestal snel een link op [4].
Beide programma's maken gebruik van de geluidskaart voor ontvangst. Als het signaal goed is komt er na een paar seconden al geluid uit je speakers. Er is maar één ding om in de gaten te houden, doordat je niet mengt naar 12 kHz, maar in feite op zero beat, ofwel 0 kHz, moet je ontvanger afhankelijk van de software wat lager worden afgestemd.
Voor Dream moet je dan 7 kHz onder de draaggolf gaan zitten, voor de DRM-RX is dit 12 kHz. Je ziet dan gauw genoeg of er signaal is en hoe de kwaliteit is.
Mocht er onder het station te veel rommel zitten dan kan je ook boven het station afstemmen. Je moet dan alleen in de software het spectrum omkeren.

Te vergelijken met USB en LSB.

Verdere instellingen zijn: mode USB, AGC uit en de sterkte van je signaal regel je met de RF-gain.
Als je de AGC niet uit zet, zal je alleen wat sterke stations kunnen ontvangen.

De sterkte van je signaal zodanig instellen dat er maximale signaal/ruis verhouding is. Je moet dan iets zien wat op onderstaand plaatje lijkt (Radio Vaticaan op 49 m).
Een programma-overzicht vindt je o.a. bij RNW [5].

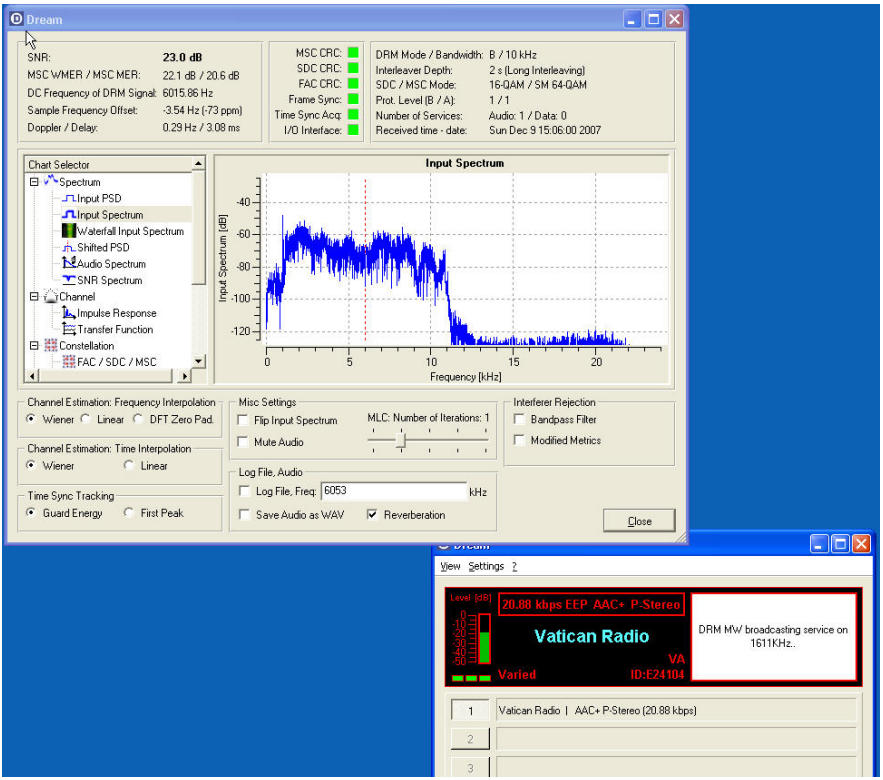

[1] www.drm.org
[2] www.winradio.org
[3] http://sourceforge.net/projects/drm
[4] http://pessoal.onda.com.br/rjamorim/dream.zip
[5] http://www.radionetherlands.nl/features/media/dossiers/drm_schedule.html

WIE ZEGT DAT GELUK NIET TE KOOP IS?

EEN STUKJE TELEGRAFIEGESCHIEDENIS

Geert Paulides - PA7ZEE

Hij lag daar op tafel. Alleen, kaal en vuil. Niemand wilde hem hebben. De andere drie hadden tenminste nog een onderplaat en sommigen daarbij ook nog een kap.
Er was veel belangstelling voor die anderen. Ja, maar die hoorden dan ook bij de legendarische 19-set, bekend uit WO II en voor veel oudere amateurs hun eerste HF-set. Ook de Junker, waar iedereen op had zitten zweten toen morse nog een vereiste was voor de grote jachtakte, vond gemakkelijk een eigenaar.
Ik bewoog mijn arm en Sjaak's versterkte stem schalde direct: "één euro geboden daar!".
Er was geen ontkomen meer aan en dus werd ik voor dat bedrag de nieuwe eigenaar.

Op de één of andere manier had deze seinsleutel direct mijn sympathie vanuit een mengsel van medelijden en een gevoel dat er iets niet klopte. Er was er een zekere verwantschap met de overbekende US militaire sleutel J-37 qua vorm, maar daar hield het verder mee op.

De volgende ochtend, nog voor het ontbijt, bekeek ik mijn aanwinst nog eens onder een felle lamp. Het was nog erger dan ik in de gauwigheid had gezien.
Er miste een aansluitklem, die was vervangen door een niet origineel boutje, ook een paar moertjes en aan de onderkant zag het groen van de corrosie. Na een telefonisch consult bij Jaap PE2JPB, ging de hele sleutel in een bad van schoonmaakazijn. Al snel begon de vloeistof steeds groener te zien. In de middag spoelde ik hem af en ging de sleutel in een warm sopje van afwasmiddel en daarna schoon water. Na afdrogen met keukenpapier eerst maar eens laten drogen op de verwarming.
Wat later een beetje gepoetst met een wollen lapje. Er kwam bij elke fase meer schoonheid in zowel letterlijke als in figuurlijke zin tevoorschijn. Maar nog steeds geen spoor van een fabrikant of typeaanduiding te bekennen.

Na enig twijfelen heb ik heel voorzichtig het metalen frame bewerkt met een versleten Scotch-Brite schuurlapje. Je moet dat met die oude dingen heel voorzichtig doen, omdat je er anders een soort nieuw apparaat van maakt. Dat mag je in mijn optiek niet doen omdat je best de historie mag blijven zien; zoiets als bij een oud meubel of schilderij.
In het zonlicht, waar geen lamp tegen op kan, meende ik wat te zien op het draagframe nabij de afstelling van de contactafstand. Met een loep beter gekeken en ja hoor daar stond in héle kleine lettertjes: J.H. BUNNELL&CO NEWYORK U.S.A.

Daarna de knop ook nog eens beter bekeken na nog weer een sopje en een borstelbeurt.

Het was wat de Amerikanen noemen een 'Navy type'-knop waarbij de duim en de middelvinger rusten op de onderste schotel. Ik meende aan de onderkant met de loep het getal 1920 te lezen maar dat leek mij geen jaar van productie, mede gezien de gelijkenis met de J-37 die uit de periode rond WO II stamde.

Zoeken op het onvolprezen Internet bracht duidelijkheid zoals zo vaak het geval is. Met 'jh bunnell key' in de Google-zoekmachine kwam ik het volgende te weten.

Deze seinsleutel is de Mascot Wireless Key No. 8650 waarvan de omschrijving staat in de J.H. Bunnell Catalogue No. 28 en heeft destijds $3.00 gekost. De productiedatum ligt rond 1920. De aanduiding aan de onderzijde van de knop is dus inderdaad het jaartal.
De gebruikte materialen zijn:
- frame: gegoten gun metal
- hefboom: brons
- contactenpunten: extra gehard 'coin silver' geïsoleerd met 'Highest grade of India Mica'
- verbinding van de hefboom met het frame: koper.

Deze sleutel wordt ook wel aangeduid als 'Spark Key' en is gebruikt in combinatie met vonkzenders op schepen. De extra koperen verbinding tussen de hefboom en het frame, is aangebracht om vonkvorming in de scharnierpunten van de hefboom te voorkomen.

J.H. Bunnell & Co. werd opgericht in 1878 door Jesse H. Bunnell. In 1881 verkreeg hij een patent voor een seinsleutelhefboom die in één stuk uit een staalplaat werd gestanst. In 1888 introduceerde Bunnell de Sideswiper.
In 1899 overleed Jesse Bunnell aan een hartstilstand.
De onderneming produceerde na zijn dood niet alleen alles op het gebied van de telegrafie maar ook o.a. elektromotoren, brandbestrijdingsmaterieel, alarmsystemen en medische uitrustingen.
In WW II was Bunnell één van de grootste leveranciers van seinsleutels en ander telegrafiematerieel. Er waren toen 600 medewerkers verspreid over een aantal fabrieken.
Na de tweede wereldoorlog werd nog geproduceerd t.b.v. de Koreaanse oorlog, de koude oorlogperiode en de Vietnamoorlog. De eerder genoemde J-37 Military Morse Key behoorde daar ook toe.
Tenslotte werd nog de Navy 26003A Flame Proof Key in productie genomen voor gebruik aan boord van schepen en vliegtuigen. Deze werd van 1958 tot 1988 geproduceerd.
Thans worden voor verzamelaars nog miniatuuruitvoeringen van een seinsleutel en een sounder gemaakt.

Alles overziend ben ik door toeval in het bezit gekomen van een mooie seinsleutel met een interessante geschiedenis. Ook de verwantschap met de J-37 is duidelijk geworden.
Met mijn call, waarin de Zeven Zeeën nog altijd ruisen, is deze Spark Key met Navy knop thuis gekomen.
Een andere seinsleutel van mij, die volgens Wim PA3ALG uit een Lockheed Electra komt, vertoont een sterke gelijkenis met de hierboven genoemde Flame Proof Key.

Jaap PE2JPB, met zijn gouden modelbouwershanden, heeft inmiddels een nieuwe aansluitklem gemaakt.

Amsterdamseweg 151

1182 GT Amstelveen

Tel: 020-4419463

Fax: 020-4457412

E-mail: info@stevab.nl

Voor bereikbaarheid, openingstijden en productinformatie:
http://www.stevab.nl

Elektronica-onderdelen

Elektra-materiaal

Reparatie van Radio/TV/Video's en

Klein huishoudelijke apparaten, ook

Computers en computeronderdelen

Korting op vertoon van uw VERON A02 lidmaatschapsbewijs

AMSTELSTRALER

Mededelingenblad van de VERON Afdeling Amstelveen

29e jaargang nr. 2, juni 2008

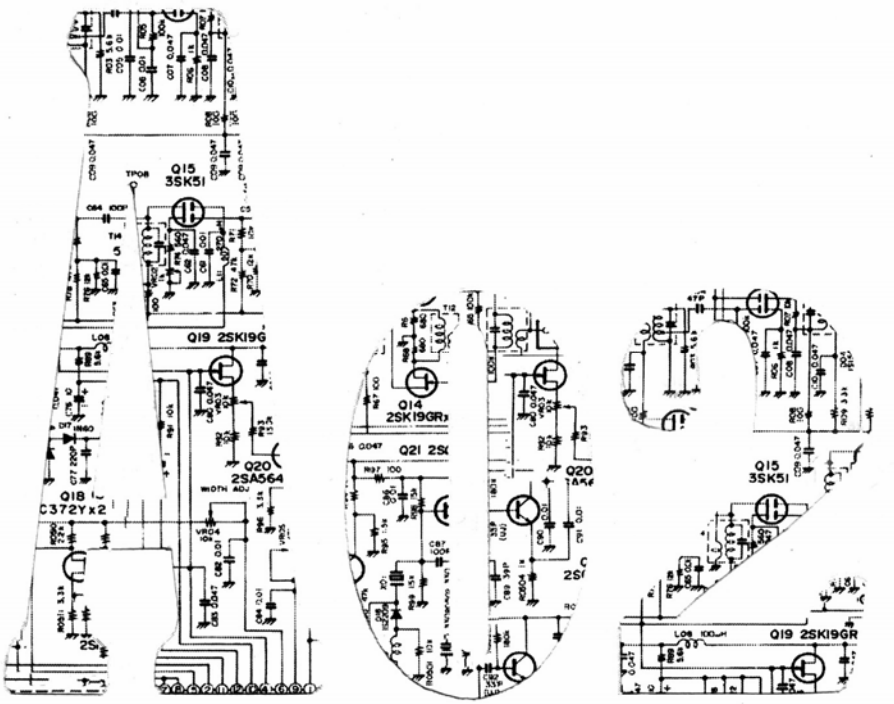

In dit nummer o.a.: Agenda en de komende Velddagen
Nieuwe mogelijkheid voor CW-vaardigheid
Avonturen in Canada

BOUW & AANNEMERSBEDRIJF JMM

Nieuwbouw

Verbouw

Renovatie

Onderhoud

Bouwkundig advies

Jan Meijer

Oostermeerweg 61, 1184 TT Amstelveen
Tel.: 06 - 53 122 162
Fax: 020 - 472 2728

e-mail: bouwbedrijfjmm@cs.com

Wij doen precies wat u graag wilt!

Ook hulp bij antenneplaatsingen met speciaal tarief voor leden Veron-afd. 02
Aanvragen via Geert, PA7ZEE

VERON AFDELING AMSTELVEEN A02

Voorzitter/PR:	Geert Paulides PA7ZEE Oostermeerweg 59 1184 TT Amstelveen Tel.020-4964559 pa7zee@amsat.org
Secretaris:	Koert Wilmink PA1KW Rietgans 46 1423 RB Uithoorn Tel. 0297-523901 pi4asv@amsat.org
Penningmeester:	Theo Scheltes PA1TO Kedoestraat 16 2022 EN Haarlem Tel. 023-7851392 Gironr. Afdeling 02: 6257637 (ook voor de leesmap)
Bestuursleden:	Bert Burkels PE1DHR Lex Peters PE1CVJ
Coörd. Leesmap:	Theo Scheltes PA1TO pa1to@tiscali.nl
QSL-manager R02:	Wim v. Berkom PA3ALG pa3alg@veron.nl
Redactie:	Wim v. Berkom PA3ALG pa3alg@veron.nl
Homepage:	www.pi4asv.nl

BIJEENKOMSTEN

Elke 2e maandag en laatste donderdag van de maand bij ACPA, Ouderkerkerlaan 15, Amstelveen. Aanvang 20.00 uur.

HET CLUBSTATION PI4ASV IS QRV

Woensdag: 21.00 uur op 145.400 MHz
Dit is de huisfrequentie waar leden van de afdeling vaak op te vinden zijn.

Vrijdag: 21.00 uur op 3579 kHz CW-ronde ter bevordering van de telegrafie-vaardigheid, of gewoon omdat u de oudste vorm van radiocommunicatie graag beoefent.

Zondag: 21.00 uur op 51.500 MHz met begeleiding op 145.400 MHz. Verschillende inmelders werken dan met surplus materiaal wat altijd boeiend is, mede door de specifieke eigeschappen van de 6 meter band.

Inmelden (ook van buiten de afdeling) wordt zeer op prijs gesteld, evenals rapporten van luisteramateurs.

Inhoudsopgave:

Bestuur en PI4ASV 3
Agenda 4
Van de Voorzitter 5
Nieuwe mogelijkheid
om de CW-kunst te beoefenen 6
Avonturen in Canada (2) 8
WWW.PI4ASV.NL 15

Overname van artikelen en/of schema's is slechts toegestaan met volledige bronvermelding. Aanbieders van artikelen en schema's ter publicatie, worden geacht bekend te zijn met de bepalingen, zoals in de auteurswet omschreven en deze bepalingen ook strikt na te leven.

AGENDA

7 - 8 juni 2008
Ook dit jaar neemt de afdeling weer deel aan de Velddagen vanaf de bekende locatie: het Noordelijke Recreatieterrein aan de Bankrasweg.

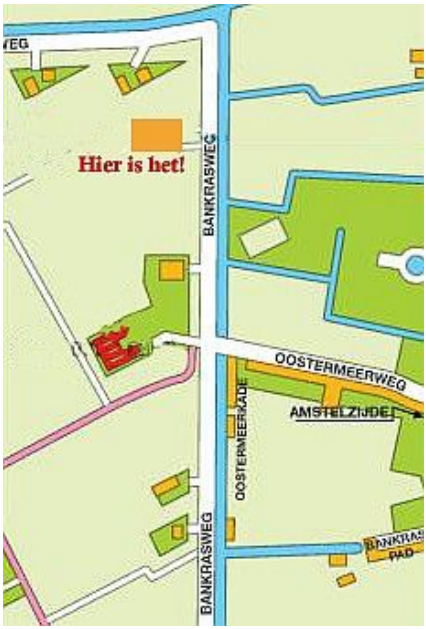

Dit jaar wil het velddag comité voor het eerst (op zaterdag 7 juni) een barbecue organiseren voor de leden met YL's en eventuele QRP'ers. Om de afdelingskas niet teveel te belasten vragen wij om een bijdrage van 5 euro per persoon. Tevens het verzoek om zelf frisdrank en stoel(en) mee te nemen. Graag verneemt het comité zo spoedig mogelijk of u bij de barbecue aanwezig zal zijn en met hoeveel personen.
Opgave per e-mail:
Theo Scheltes pa1to@tiscali.nl
Lex Peters pe1cvj@tiscali.nl
Koert Wilmink pa1kw@amsat.org

Tijdens dit weekend worden ook de "IARU Region 1 Field Day CW HF contest" (van zaterdag 15:00 UTC tot zondag 14:59 UTC) en de "VERON VHF en hoger velddag contest" gehouden (zaterdag 13:00 UTC tot zondag 12:59 UTC).
Nieuw dit jaar is de categorie *Fixed Station* (single operator aan een vast station), dus ook de thuiswerker kan deelnemen!
Voor de contest-reglementen verwijzen wij naar het Trafficnieuws in *Electron* en op de VERON site.
Zie ook de eerdere oproep van het comité onder *Actueel nieuws* op onze website: www.pi4asv.nl

9 juni 2008
De uitgestelde lezing van Gyula Kiss en Piet van Schagen. Gyula spreekt over de door hem ontworpen "Reflex Superheterodyne" met slechts één ECC81 en dubbele diodedetectie, waarvan de resultaten in één woord verbluffend zijn.
Piet PA3HDY verhaalt over de aankoop van een 203U van Philips, die door hem met nieuwe 402-spoelen is omgebouwd tot een tweekringer. Het verhaal van een miskoop.

26 juni 2008 - Technische avond
Voor het oplossen van problemen, knutselen en afregelen, maar vooral aandacht voor *Thema 2008*: A02 Digitaal (de laatste info vindt u onder de gelijknamige kop op www.pi4asv.nl)
Natuurlijk bent u ook voor een gezellig onderling QSO van harte welkom.

Juli - augustus 2008
Geen bijeenkomsten tijdens de vakantiemaanden.

Wij wensen u een prettige vakantieperiode toe en zien u graag, al dan niet gebruind, terug op de 2e maandag van september 2008.

VAN DE VOORZITTER

Als ik dit schrijf begint het eindelijk mooi weer te worden. Het leek of er geen einde kwam aan de kou en nattigheid.
Ik ben bezig met een verticaal antennetje voor portabel gebruik en elke keer als ik wilde meten, viel het water met bakken uit de lucht. Maar nu is het zover dat ook met dat project weer verder kan worden geëxperimenteerd.

Met dit weer is het ook leuk om met een portabel station ergens in het veld verbindingen te maken. Passanten komen dan vragen wat je aan het doen bent en dat is een prachtige gelegenheid om onze prachtige Hobby uit te dragen.

En als we het daar toch over hebben: de velddagen staan voor de deur.
Op onze bekende plek aan de Bankrasweg aan de achterzijde van de buitenplaats Oostermeer gaan we onze activiteiten ontplooien.
Op 7 en 8 juni a.s. is PI4ASV in de lucht met zowel CW als ook met VHF/UHF telefonie. Naast opbouwers en afbrekers van dit velddagstation zijn er ook operators nodig.
Het is ook leuk als er veel afdelingsleden gewoon een kijkje komen nemen. Er ontstaan dan heel leuke gesprekken over onze Hobby, zo is tijdens de vorige velddagen gebleken.
Op zaterdagavond 7 juni a.s. is er een BBQ waar je voor 5 euro per persoon aan deel kunt nemen, kortom allemaal redenen om naar de velddagen te komen.

Dan is er goed nieuws voor zendamateurs die hun morsevaardigheid willen oppoetsen.
Ons afdelingslid Monika PA3FBF gaat dat voor haar rekening nemen. Uit eigen ervaring weet ik inmiddels dat dit zeer leerzaam is. Ook zendamateurs met een N-registratie kunnen hier aan deelnemen omdat dit gebeuren in de tweemeterband plaatsvindt. Op de volgende pagina leest u er meer over.

Voorts is het project "A02 DIGITAAL - Het thema voor 2008" van start gegaan.
Op 24 april jl. heeft Lex PE1CVJ op gloedvolle wijze de aftrap van dit interessante project voor zijn rekening genomen.
Op 29 mei a.s. is de volgende avond in deze cyclus. Het is een mooie kans om *Amateurradio en Computerondersteuning* in de vingers en in het hoofd te krijgen.
Kortom onze afdeling bruist van leuke activiteiten!

Ik wens een ieder een heel mooie zomer toe en als je vanuit je vakantiebestemming QRV bent, laat dat dan even weten aan onze webmaster Wim PA3ALG weten zodat het op onze website www.pi4asv.nl kan worden geplaatst.

PA7ZEE

Alle informatie op www.pi4asv.nl

NIEUWE MOGELIJKHEID OM DE CW-KUNST TE BEOEFENEN

En een kennismaking met PA3FBF

Op onze site werd u al geïnformeerd over de nieuwe, door ons afdelingslid Monika, geboden mogelijkheid om de CW-vaardigheden aan te leren resp. te verbeteren.
Zij is daartoe elke dinsdagavond vanaf 21:00 (locale tijd) QRV in de 2 m-band. Dus ook zendamateurs met een N-registratie kunnen hier aan deelnemen.

Oproepfrequentie is 144,050 MHz en dan vervolgens QSY naar 144,070 MHz. Monika komt terug met dezelfde snelheid waarmee wordt geseind, dus ook op 5 wpm. Wie liever eerst een 1:1 QSO wil hebben alvorens deel te nemen aan een ronde met meerdere deelnemers, kan voor een individuele CW sked-afspraak contact opnemen met Monika: pa3fbf@veron.nl

Wie is nu die Monika PA3FBF en wat drijft haar?

Wel, zij is al jaren lid van onze afdeling, onder andere de ontwerpster van de allereerste QSL-kaart voor PI4ASV en bezeten van telegrafie. Vanwege dat laatste bij velen ook wel bekend als *Mientje CW*.

Zij raakte op 11-jarige leeftijd gefascineerd door de morsecode na het lezen van een artikel over Samuel Morse en rustte niet voordat zij zich het begeleidende morsealfabet had eigen gemaakt.

Vervolgens meldde zij zich aan voor een (jeugd)morsecursus in Wuppertal en begaf zich gedurende twee volle jaren elke woensdagavond naar de bovenste verdieping van een voormalig schoolgebouw, waar ook het lokale clubstation DLøWT was ondergebracht.

De CW-koorts zakt enigszins gedurende haar gymnasiumtijd, de aansluitende werkkring en het uiteindelijke vertrek naar Nederland.

Maar in 1986 breekt het morse-virus weer in alle hevigheid uit en sindsdien laat Monika geen kans ongebruikt om CW te promoten.
Vandaar ook haar betrokkenheid met de voormalige kwartaaluitgave *HelleMonster* (http://www.hellemonster.com/),
met de vonkenboeren wedstrijd tijdens de jaarlijkse Dag voor de Radio Amateur, met diverse forums, etc.
Zolang het maar met CW van doen heeft, want aan een microfoon heeft Monika een broertje dood. Volgens mij heeft ze niet eens zo'n ding in huis.

De wekelijkse skeds, waarmee zij menig amateur op individuele basis naar een grotere morsevaardigheid heeft geleid, laten we maar even buiten beschouwing.

Verder heeft Monika aangegeven om ook bij de totstandkoming van onze uitgave de *Amstelstraler* en bij het onderhoud van onze website haar steentje te willen bijdragen.
Ongetwijfeld hoort/ziet u in de toekomst dus meer van haar.

PA3ALG

APRS
ZELFBOUWPROJECT

Automatic Position Reporting System voor 2-meter

Steeds meer zendamateurs houden zich bezig met APRS via de 2-meter band. Een prachtige methode voor plaatsbepaling en localisatie. Inmiddels zijn er diverse modems, interfaces, GPS ontvangers, etc. te koop of zelf te bouwen. En het liefst wil je natuurlijk een aparte zendontvanger speciaal voor APRS, zodat de 'gewone' set beschikbaar blijft voor het maken van verbindingen. Museum Jan Corver beschikt momenteel over een grote partij gebruikte Bosch KF161 mobilofoons die ideaal zijn voor deze toepassing. De mobilofoons zijn door ons reeds van het juiste kristal voorzien (144.800 MHz) en zijn volledig afgeregeld. Een aansluitschema is bijgevoegd, zodat je zelf de randapparatuur eenvoudig kunt aansluiten.

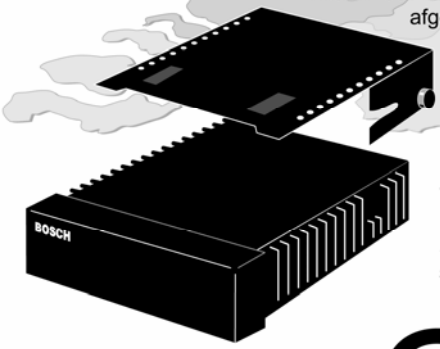

Voor de prijs hoef je het niet te laten... De omgebouwde en afgeregelde Bosch KF161kost slechts:

€ 16,-

inclusief BTW, exclusief verzendkosten
afhalen kan natuurlijk ook!

Verkoop in Noord-Nederland via
Rob Spijker PE1RJY
Tel: 0515572988

MUSEUM JAN CORVER
MUSEUM VOOR RADIOZENDAMATEURISME

Museum Jan Corver, Broekkant 1, 6021 CR Budel • e-mail: ws19@iae.nl
Het museum is geopend op elke 1e en 3e zaterdag van de maand

Binnenkort is onze vernieuwde website beschikbaar op http://www.jancorver.org

AVONTUREN IN CANADA 1953 - 1956 (2)

Erwin David - VE3ZTH / G4LQI / ex PAøCG

When I was young and fancy-free

In het voorjaar van 1954 kwam ik uit Indonesië terug maar niet naar Montreal; onderweg had ik instructies ontvangen om direct naar Edmonton, Alberta te vliegen en van daar per auto naar Cold Lake, vier uur ten noordoosten van Edmonton.
In Cold Lake, tussen graanvelden ten zuiden en beboste wildernis ten noorden, was een grote nieuwe luchtbasis in aanbouw in een gebied dat alleen door een arme en verziekte stam van Cree-indianen werd bewoond.
Het meer zelf was helder en 113 m diep. Aan de oever lag het vissersdorpje Cold Lake waar, in de verwachting van klandizie die de luchtbasis zou brengen, een onverwacht comfortabel hotel was gebouwd.

Mijn installatieploeg was al een paar weken aan het werk geweest, kniediep in de modder, met het bouwen van HF antennes maar daarvoor was ik niet gekomen. 30 km ten Noorden van Cold Lake ligt een groter, peervormig meer, Primrose Lake, dat een rakettenproefstation moest worden.
Er is een heuvel aan het nauwe zuidelijke eind van het meer waarop de rakettenvuurleiding moest komen.

Aan de oever van het meer stond een houthakkerskamp dat alleen in de winter gebruikt werd. Onze taak was om op die heuveltop zenders, ontvangers en antennes te installeren voor communicatie met de Cold Lake verkeersleiding, met de vliegtuigen die de raketten moesten afvuren en met de zes observatieposten die rondom het meer ingericht zouden worden. Een bulldozer had al een pad van het kamp naar de heuveltop gebaand en daar een houten keet neergezet.

Mijn ploeg en ik werden in een voertuig op rupsbanden met al onze spullen, levensmiddelen en brandstof op een grote aanhangwagen van Cold Lake over bospaden naar het kamp van Primrose Lake vervoerd.
Een bijzonder ruwe vier uur durende rit. Daar vonden wij de bulldozer, een houten steiger en een bootje met motor, een keukenschuur met kook- en eetgerei, en een barak met britsen en stromatrassen.

Ons grootste probleem waren de insecten. Muggenolie moest om de paar uur 'ververst' worden maar het ergste waren veel grotere insecten, sommige stekend en andere niet, die voortdurend om je heen bromden en tegen je hoofd aanvlogen – duikbommenwerpers.
Wij moesten werken met hoeden met brede randen en daarover een net tot in je kraag, maar op de latrine…..

Als wij in het kamp moesten overnachten gingen wij 's avonds in het bootje het meer op om even uit de kleren te kunnen. Helaas was het water te koud om te zwemmen maar schoon genoeg om te drinken.
Meestal was die overnachting niet nodig want dan kwam de RCAF ons in een De-

Haviland Otter watervliegtuig halen en 's ochtends weer brengen.

Onze Cold Lake – Primrose Lake taxi

Een van mijn monteurs was in de oorlog tankbestuurder geweest en hij kom met de bulldozer omgaan.
Hij sleepte de aanhangwagen met ons materiaal en gereedschappen de heuvel op.
Een zender en ontvanger waren gauw in de keet geïnstalleerd en op het diesel-aggregaat aangesloten. We hesen tijdelijk een ground plane in een boom zodat wij met Cold Lake konden praten en onze 'taxi' bestellen.

Met de permanente antennes ging het niet zo gemakkelijk. De 27 m hoge mast met twee Yagi's en drie ground planes kon door de vele hoge bomen rondom niet op de gewone manier met een 9 m lange hefboom en tuien in vier richtingen opgekrikt worden. Het scharnierende voetstuk werd aangebracht naast een stevige spar die onze palenklimmer op 18 m hoogte had afgekapt en van een katrol had voorzien.
Met één van de tuien door dat katrol kon de mast opgetakeld en de tuien tussen de bomen door uitgezet worden.

De antennes op de Primrose heuvel

Bij verschillende RCAF landingsbanen in het hoge noorden waren uit de oorlog LF aanvliegbakens met 80 m hoge rondstralers overgebleven, zo ook in Coral Harbour op Southampton eiland en Frobisher Bay.
De zenders en antenneafstemeenheden zelf moesten vervangen worden en die apparatuur was al ter plaatse.
In augustus 1954 vloog ik met vier monteurs vanuit Winnipeg via Ft Churchil in een C119 Flying Boxcar naar Coral Harbour. Wij 'passagiers', in de vrachtruimte, moesten een zwemvest en parachuteharnas dragen over onze koudweerkleding, parka met capuchon, dikgevoerde broek en met schapenvacht gevoerde laarzen.

Van alle plaatsen waar ik heb gewerkt was Coral Harbour de primitiefste.
De landingsbaan was niet meer dan een afgevlakte 'esker', een natuurlijke grindrug temidden van de toendra, afgebakend met twee rijen oranje geverfde olievaten.
Verbazend, bij strenge vorst kunnen de zwaarste vliegtuigen op platgewalste sneeuw landen en remmen.

Dieselvoertuigmotoren liet men de hele winter lopen. Twaalf mannen woonden er, meteorologen, radiotelegrafisten, en onderhoudspersoneel voor de landingsbaan, de elektrische centrale, de motorvoertuigen en de huishouding.
Geen vrouwen en vanwege de 'minderjarige' Eskimo's geen alcohol, hoewel er geruchten gingen over een verbazend verbruik van koperbuis.

De mannen werden om de zes maanden afgelost. Zij, en wij, woonden in een geriefelijke barak.
De watervoorziening bestond uit ijsblokken die ieder najaar uit een meertje gezaagd werden.
Die blokken werden naar behoefte in een badkuip boven oliebranders ontdooid. Voor een douche moesten wij 'gasten' één blok stuk hakken en voor een bad twee.

Zware vrachten, hoofdzakelijk verwarmings-, diesel- en vliegtuigbrandstof, onderhoudsmateriaal en onbederfelijke levensmiddelen, werden jaarlijks per schip aangeleverd. Maar voor het geval dat de haven een zomer toch niet ijsvrij was werd er een voorraad voor twee jaar aangehouden. Vers voedsel werd om de twee weken per vliegtuig aangeleverd maar bij slecht zicht kon dat vliegtuig soms niet landen.
Als bewijs dat navigatie in noordelijke wateren altijd hachelijk is ligt er sinds de oorlog het verroeste wrak van een Liberty Ship, passend 'Snafu' genaamd.
Dat soort 10.000 BRT schip was destijds iets nieuws. De huid was gelast in plaats van geklonken en de romp kon in stukken op kleine werven gebouwd worden die dan elders aan elkaar gelast werden.
Duizenden van die schepen werden in de oorlog gebouwd.
Er was een Eskimodorp van 200 zielen op een 10 km afstand. Daar was een school, een kerkje met een Belgische priester, een ziekenboeg met een verpleegkundige en een Hudson's Bay winkel.
Om daar in de zomer met een jeep over de toendra te komen was een hele toer. Maar in de winter met een 'Bombardier', een voertuig op rupsbanden gestuurd door ski's met een multiplex karosserie, ging dat veel beter. De toendra ontdooit daar nooit dieper dan ongeveer 15 cm. Daaronder permafrost.

Wij kwamen met RCAF-tekeningen die toonden waar de bakenzender moest komen te staan, in een magazijnbarak aan de rand van de aardmat van de antennemast. We vonden dat magazijn OK. Op een betonnen vloer stonden rijen schijnbaar gloednieuwe oliekachels. Geen plekje roest erop maar geen barak! Men vertelde dat die jaren tevoren afgebrand was. Gelukkig was onze duimse coax lang genoeg om de zender in een andere barak te zetten.

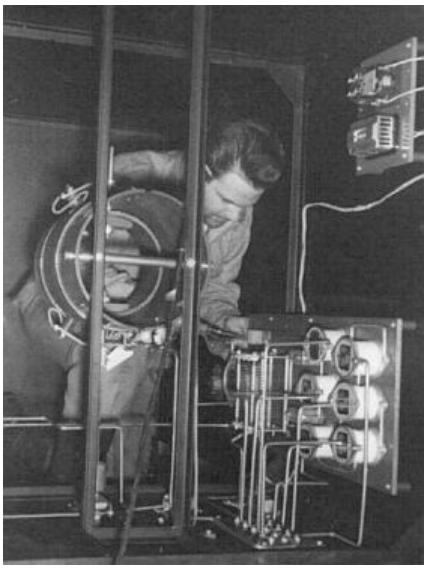

In de 2kW LF ATU in Coral Harbour

Met de dure General Radio meetbrug die ik had meegebracht was de afstemming van de antenne zo gebeurd en alles werkte zoals verwacht.
Voordat de RCAF de installatie overnam wilden zij de veldsterkte op afstand weten. Daarvoor hadden zij een Lancaster ex-bommenwerper van hun 408 Photo Squadron laten komen.
Dat eskader had tot taak het noorden van Canada in kaart te brengen met een nauwkeurigheid die voordien niet mogelijk geweest was.
Nu moest ik mee om op 3000 m hoogte met een straal van 600 km om Coral Harbour heen te vliegen. Om de paar minuten bepaalde de navigator de positie en ik moest dan van de radiokompasontvanger de bijbehorende richting en S-meter aflezen en neerschrijven.
Met heen-en-weer en tanken duurde dat meer dan een hele dag.
Met het resultaat was de RCAF tevreden maar de radiotelegrafisten in Coral Harbour niet.
Dat sterke baken stoorde hun ontvangst. Ik moest vaststellen hoe die storing in de ontvangers kwam om filters te kunnen ontwerpen. Terwijl ik daarmee bezig was werden mijn monteurs uitgenodigd om met de Eskimo's te gaan vissen op Arctic Char, een zalmachtige vis die 's zomers op zee en in de winter door een wak in het ijs gevangen kon worden.

Arctic Char
(Salvelinus alpinus)

Op visvangst met de Eskimo's

Die winter was ik terug in Coral Harbour om de filters die ik in Montreal had gemaakt te installeren.
Daar was ik gauw mee klaar maar er werd voor enige weken geen RCAF-vliegtuig terug naar de bewoonde wereld verwacht. Ik vreesde al me daar te zullen vervelen toen een Dakota (DC3) op ski's met een Marconi-ploeg een tussenstop maakte op weg naar Foxe Basin, verder naar het noorden, waar een radarstation van de Distant Early Warning (DEW) lijn moest komen.
Marconi had een contract om daar een LF-baken te installeren zodat, als dat kamp eenmaal bemand was, de locatie ook bij slechter weer gevonden kon worden.
Marconi was er niet in geslaagd om ervaren personeel voor werk in het hoge noorden te vinden en niemand van die ploeg was daar ooit geweest.
Ik besloot met hen mee te gaan en te helpen. Daar aangekomen, gelukkig in goed weer, hebben wij het vliegtuig uitgeladen: tenten, kachel, slaapzakken, kampeergerei, proviand, 115 V aggregaat, vaten met brandstof, de 25 W bakenzen-

der, een 20 m mast, draad voor een aardmat en een gereedschapskist.
De piloot moest zo vlug mogelijk vertrekken. Hij deed dat met de woorden: "Zodra dat baken werkt kunnen wij je terug vinden". Aldus aangespoord hadden wij het in drie dagen voor elkaar. Zodra ik het baken sleutelde werden wij gehoord en prompt opgehaald. Ik mocht met de Dakota mee terug naar de semi-bewoonde wereld, Ft Churchill, Manitoba.

Het installeren van bedrading in het poolgebied wil geleerd worden. Op onbenut terrein, en dat is daar bijna overal, kunnen blank draad zoals voor aardmatten, en met staaldraad omvlochten coax en lichtleidingen gewoon met stenen verzwaard op de grond gelegd worden. Onbeschermde coax en lichtleidingen worden zo'n meter boven de grond aan dikke staaldraden gehangen die op houten paaltjes gespannen worden.
Vanwege de permafrost is het niet praktisch een paal in de grond te krijgen. Een paal wordt overeind gezet en tijdelijk getuid naar een paar grote stenen. Dan worden stenen en zoveel modder als bijeen geschraapt kan worden om de paal gehoopt. De permafrost rijst dan op in die hoop en de paal staat zo vast als in beton. Om schade aan het hout tijdens de dooi te voorkomen wordt eerst het ondereind van de paal ingevet en met versterkt teerpapier omwikkeld. Dat maakt wat op-en-neer beweging mogelijk.

Een ander laagfrequent project betrof een primitief instrumentlandingsysteem op het St. Hubert RCAF-vliegveld bij Montreal. We installeerden daar twee identieke LF-bakens op één lijn met de landingsbaan, op twee resp. vijf mijl afstand.
De vliegtuigen hadden twee radiokompassen, elk afgestemd op één van de twee bakens. Als de piloot uit de juiste richting aanvloog wezen de twee kompassen recht vooruit. Bij het overvliegen van het buitenste baken sloeg een kompas 180° om. De piloot wist dan hoe stijl hij moest dalen om op de juiste hoogte boven het binnenste baken te komen waar het tweede kompas omsloeg en de piloot nog eens zijn 'rate of descent' kon bijstellen om op de juiste plek te landen.

Een 20 m mast op keramische isolatoren bouwen

Voor het geval HF RTTY-verbindingen door slechte condities uitvielen waren er 10 kW LF-zenders geprojecteerd in Goose Bay, Labrador en St. Margaret, New Brunswick.
De antennes waren 80 m masten zoals die van het baken in Coral Harbour maar voor 10 kW waren de antenneafstemspoelen natuurlijk groter.
De zenders waren oorspronkelijk op 50% aan/uit CW berekend. Tegen continubedrijf met RTTY waren de mica stapelcondensatoren niet bestand. Die werden in

onze fabriek door vacuümcondensatoren vervangen.

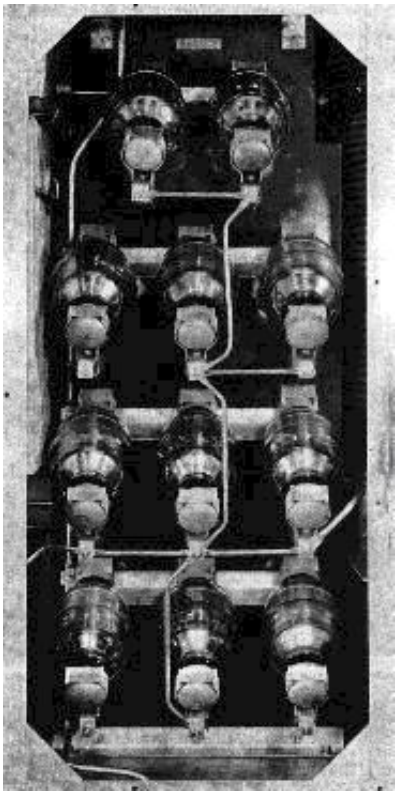

Met deze vacuümcondensatoren kon op 78-200 kHz worden afgestemd

Goose Bay was door kwade geesten bezet.
De omgeving, waar de Goose- en Hamilton-rivier in Goose Bay uitmonden was zandgrond begroeid met dwergachtige berken- en naaldbomen en struikgewas. Om daar in de oorlog een enorme luchtmachtbasis te bouwen was een grote vlakte van alle begroeiing ontdaan.
Latere pogingen tot herplanten en bezaaien waren grotendeels mislukt en nu woedden er vaak zandstormen.

Een nieuwe antenne farm zou aan de rand van het schoongeveegde terrein geplaatst worden en vlakbij was een mooie bakstenen zenderhal gebouwd.
Voordat zenders geïnstalleerd konden worden verzakte het hele gebouw; het stond bovenop een oude latrine en moest elders herbouwd worden.

Nadat het nieuwe gebouw klaar was en de zenders geïnstalleerd, moest ik erheen om de LF-zender in bedrijf te stellen en over te dragen.
Toen ik voor het eerst op vol vermogen ging vloog de houten ATU-hut in brand. Gelukkig kon die gedoofd worden, zonder schade aan de kostbare met vingerdik litzedraad gewikkelde variometerspoelen. Na enkele weken was de hut herbouwd en de inhoud schoongemaakt maar ik had de griep en een collega ging in mijn plaats. Hetzelfde gebeurde opnieuw, maar gewaarschuwd, werd het vuur onmiddellijk gedoofd.
Deze keer werd de oorzaak grondig onderzocht; het bleek dat de hut met stalen schroeven was gebouwd in plaats van met de voorgeschreven koperen.
De hele hut werd toen vervangen en toen ik er weer heen ging waren er geen probleem meer.
Om schande bij schade te voegen, die week bereikte de Bell Telephone microgolfketen Goose Bay en de hele LF-radioverbinding was overtollig.

De LF-zender in New Brunswick zou voor een ander project gebruikt worden.
Samen met een soortgelijk station in Schotland zouden continu weerberichten met RTTY worden uitgezonden die overal boven de Noord-Atlantische oceaan ontvangen konden worden door Trans Canada en British Overseas passagiersvliegtuigen die daarvoor met telexmachines waren uitgerust.

CAE had die zender niet geïnstalleerd en in bedrijf genomen, maar aangezien die in onze fabriek gerenoveerd was, werden wij geroepen als er iets mis ging. Gedurende het halve jaar dat de zender continu moest proefdraaien gebeurde dat twee keer.

Op een vrijdagmiddag belde onze klant, de RCAF Divisie Materieel, dat de zender was uitgevallen en dat het RCAF-personeel ter plaatse, dat tweemaal daags de meters moest aflezen, dringend hulp nodig had.
Ik nam de RF-meetbrug uit ons magazijn, alle andere meetinstrumenten waren ter plaatse, en haalde net het avondvliegtuig naar Monkton, New Brunswick, waar ik om vijf uur zaterdagmorgen aankwam. De plaatselijke Hertz-vertegenwoordiger was kwaad om op dat uur uit zijn bed gebeld te worden maar om zes uur zat ik in een huurauto en arriveerde om acht uur in St. Margaret.
Inderdaad was het niet mogelijk om zendvermogen in de antenna te krijgen. Met de dummy load werkte de zender wel. Met de meetbrug toonde de ATU-ingang netjes 50 ohm, dus daar was ook geen probleem. De fout moest dus in de 100 m begraven duimsdikke coax tussen de twee zijn.
Ohmmeter-test: kortsluiting.
Met de meetbrug op hoogfrequent kon ik meten waar: +/- 4 m vóór de ATU-hut. Graven in de nog zachte grond was geen probleem en ik stond verbaasd over wat ik vond: de coax was daar maar half zo dik als elders. Deze coax was versterkt met een diagonaal geweven staaldraadkous met daaroverheen een neopreenmantel, maar die beschermden de kabel niet tegen rek in de lengterichting.
Ik kon mij niet voorstellen hoe dat gekomen was maar de stationssergeant wel. Die kabel was met een vrachtauto aangeleverd op een grote houten haspel, die er nog stond, met een overgebleven stuk kabel erop. Men had de haspel met een pijp erdoor op twee schragen naast het zendergebouw gezet, het uiteinde van de zware kabel aan de vrachtauto vast gemaakt en over het ruwe terrein naar de ATU gesleept. Aan die vastmaakplek was de kabel ingesnoerd en nu kortgesloten.
Er was genoeg kabel over om, waar ik het kapotte stuk had afgezaagd, met de ATU te verbinden.
Ik improviseerde een bovengrondse splits met een omgekeerde glazen augurkenpot als bescherming tegen de regen. Daarmee werkte alles perfect. Een permanente reparatie kon ik overlaten aan hen die het voordien fout gedaan hadden.

De tweede keer dat ik naar St. Margaret moest was minder interessant.
De klacht was te lage sturing van de eindtrap en veel te weinig output. De oorzaak keek mij aan toen ik de zenderhal binnenstapte. Zichtbaar door een glazen ruit in de zenderkast is de roosteraansluiting van de grote eindversterkertriode met daaraan een parasieten suppressor. Deze bestaat uit een grote 50 ohm koolweerstand met eromheen een paar slagen dik koperdraad. Die weerstand stond roodgloeiend en absorbeerde de sturing van de buis. Een reserve suppressor was in voorraad, dus de fout kon onmiddellijk verholpen worden.
Gedurende de rest van de zes maanden proeftijd werd een CAE-technicus in St. Margaret gestationeerd. Die heeft nooit iets te doen gehad en van verveling ging hij spelen met mysticisme totdat hij bang werd van zijn eigen spiegelbeeld.

Nadat wij de Torbay, New Foundland-verkeerstoren geïnstalleerd hadden kregen wij opdracht om in die buurt te blijven voor een andere installatie.

Voor gecombineerde manoeuvres met de marine wilde Maritime Air Command in Halifax, Nova Scotia, een vooruitgeschoven communicatiepost dichter bij het oefengebied hebben, en een veldje met een houten gebouwtje niet ver van Torbay was daarvoor geschikt. Wij moesten HF CW/MCW/AM-zenders en bijpassende dipoolantennes installeren, vijf 300 W éénkanaals en één 500 W vierkanaals.
De RCA CR91-ontvangers en bedieningspanelen voor de zenders moesten in een grote caravan komen. Je kunt je voorstellen hoe wij de installatie hebben getest. Rusty heeft nog steeds een aantal QSL-kaarten geadresseerd aan VE7OS/VO.
De RCAF was tevreden met de installatie maar de dominee van de nabij gelegen kerk niet.
Toen hij die zondag het Hammondorgel aanzette werd de goegemeente getrakteerd op staccato militair radioverkeer.

Tussen installaties door werd ik wel eens op antennereparaties uitgestuurd aan Pinetree-radarstations, groen onderstreept op kaart 3. Daar waren VHF ground plane-antennes in gebruik, vier antennes per houten telegraafpaal. Het was voorgekomen dat na een paar jaar bij strenge vorst die antennes onbruikbaar werden doordat de binnengeleider in de RG8/U coax zo gekrompen was dat de pin in de N-plug uit zijn busje getrokken werd. Onverklaard bleef waarom dat in sommige antennes wel en in andere niet gebeurde. De pluggen moesten dan opnieuw gemonteerd en met siliconennvet gevuld worden maar waar nodig moest de coax ook vervangen worden.
Dat werk werd gedaan door een geroutineerde paalklimmer en een helper maar het VHF-verkeer mocht niet onderbroken worden.
Ik moest mee om in overleg met de gebruikers, de jachtvliegtuigverkeersleiders, het overschakelen te regelen naar reserve antennes die soms wel en soms niet aanwezig waren, en zonodig iets te improviseren. Dikwijls waren de kabels niet of slecht gelabeld, zodat het niet meeviel te bepalen welke antenne bij welke ontvanger of zender hoorde. De nieuwere RG213/U coax was beter tegen alle weersomstandigheden bestand.

(Wordt vervolgd)

WWW.PI4ASV.NL

Wie op Internet naar www.veron.nl surft ontdekt dat hij ergens anders terecht komt dan voordien. Niet zozeer het gewijzigde uiterlijk valt op, maar meer het ontbreken van informatie en vertouwde functionaliteit.
De meeste afdelingen die gebruik maakten van de z.g. 'VERON-server' doen dat nu nog, maar zijn door deze actie alleen maar bereikbaar onder
http://hamradio.nikhef.nl/afd/.....
Dat geldt in principe ook voor ons, ware het niet dat in het verleden door William PE1BSB de domeinnaam *PI4ASV.NL* is geregistreerd.
Al vaker is geadviseerd om deze korte en alleszeggende URL te gebruiken om toegang te krijgen tot onze website. Wij adviseren eenieder om de browserinstelling (startpagina, favorietenvermelding) overeenkomstig aan te passen.

Ook wij werken aan een vernieuwde website (al zult u daar weinig van merken totdat alles 'in kannen en kruiken' is), die wellicht ook nog ergens anders wordt ondergebracht. Maar de toegang is en blijft: www.pi4asv.nl

PA3ALG

Amsterdamseweg 151

1182 GT Amstelveen

Tel: 020-4419463

Fax: 020-4457412

E-mail: info@stevab.nl

Voor bereikbaarheid, openingstijden en productinformatie:
http://www.stevab.nl

Elektronica-onderdelen

Elektra-materiaal

Reparatie van Radio/TV/Video's en

Klein huishoudelijke apparaten, ook

Computers en computeronderdelen

Korting op vertoon van uw VERON A02 lidmaatschapsbewijs

AMSTELSTRALER

Mededelingenblad van de VERON Afdeling Amstelveen

29e jaargang nr. 3, september 2008

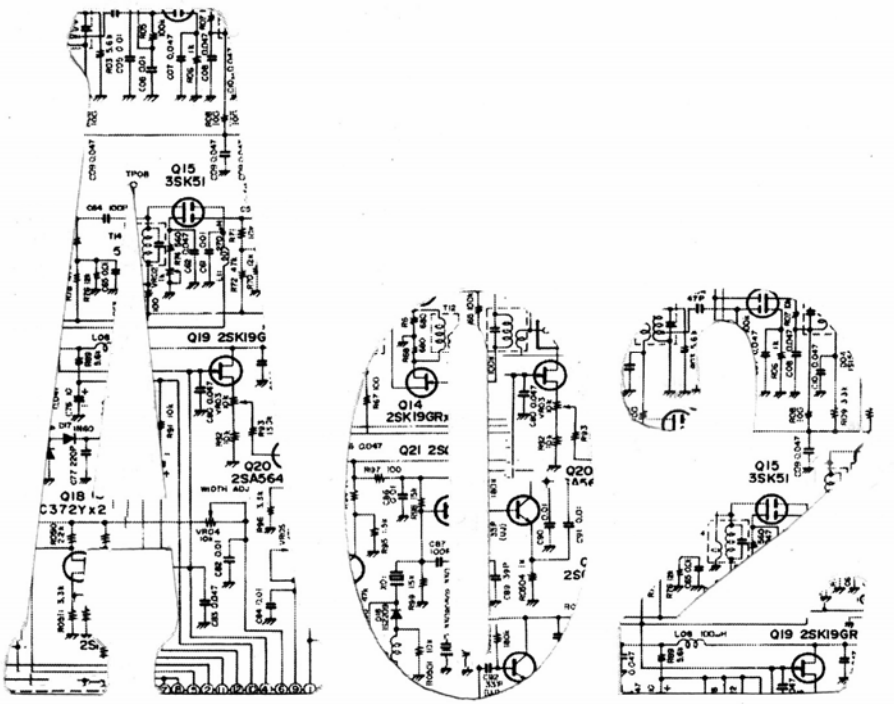

In dit nummer o.a.: De kunst van het weglaten
SKøTM in Stockholm
CW-velddagen juni 2008
Avonturen in Canada (3)

BOUW & AANNEMERSBEDRIJF JMM

Nieuwbouw

Verbouw

Renovatie

Onderhoud

Bouwkundig advies

Jan Meijer

Oostermeerweg 61, 1184 TT Amstelveen
Tel.: 06 - 53 122 162
Fax: 020 - 472 2728

e-mail: bouwbedrijfjmm@cs.com

Wij doen precies wat u graag wilt!

Ook hulp bij antenneplaatsingen met speciaal tarief voor leden Veron-afd. 02
Aanvragen via Geert, PA7ZEE

VERON AFDELING AMSTELVEEN A02

Voorzitter: Geert Paulides PA7ZEE
Oostermeerweg 59
1184 TT Amstelveen
Tel.020-4964559
pa7zee@amsat.org

Secretaris: Koert Wilmink PA1KW
Rietgans 46
1423 RB Uithoorn
Tel. 0297-523901
pi4asv@amsat.org

Penningm.: Theo Scheltes PA1TO
Kedoestraat 16
2022 EN Haarlem
Tel. 023-7851392
Gironr. Afdeling: 6257637
(ook voor de leesmap)

Bestuurslid: Bert Burkels PE1DHR
Lex Peters PE1CVJ

Leesmap: Theo Scheltes PA1TO
pa1to@tiscali.nl

QSL-Mngr.: Wim v. Berkom PA3ALG
pa3alg@veron.nl

Redactie: Wim v. Berkom PA3ALG
pa3alg@veron.nl
Monika Pauw-Arnold PA3FBF
pa3fbf@amsat.org

Homepage: www.pi4asv.nl

Bijeenkomst elke 2e maandag en laatste donderdag van de maand bij ACPA, Ouderkerkerlaan 15, Amstelveen.
Aanvang 20.00 uur.

HET CLUBSTATION PI4ASV IS QRV

Woensdag: 21.00 uur op 145.400 MHz
Dit is de huisfrequentie waar leden van de afdeling vaak op te vinden zijn.

Vrijdag: 21.00 uur op 3579 kHz CW-ronde ter bevordering van de telegrafie-vaardigheid, of gewoon omdat u de oudste vorm van radiocommunicatie graag beoefent.

Zondag: 21.00 uur op 51.500 MHz. Verschillende inmelders werken dan met surplus materiaal wat altijd boeiend is, mede door de specifieke eigeschappen van de 6 meter band.

Inmelden (ook van buiten de afdeling) wordt zeer op prijs gesteld, evenals rapporten van luisteramateurs.

Inhoudsopgave:

Bestuur en PI4ASV 3
Agenda 4
Van de Voorzitter 4
SKøTM in Stockholm 5
ETM2b + Bencher 5
De kunst van het weglaten 6
CW-velddagen juni 2008 10
Avonturen in Canada (3) 13

Overname van artikelen en/of schema's is slechts toegestaan met volledige bronvermelding. Aanbieders van artikelen en schema's ter publicatie, worden geacht bekend te zijn met de bepalingen, zoals in de auteurswet omschreven en deze bepalingen ook strikt na te leven.

AGENDA

6/7 september 2008
SSB-velddagem op het bekende terrein!

8 september 2008
Geen informatie beschikbaar.

25 september 2008 - Technische avond.

13 oktober 2008
Nog geen informatie beschikbaar.

30 oktober 2008 - Technische avond.

10 november 2008
Lezing van Harm Munk over astronomie en radio astronomie door/voor zendamateurs.

27 november 2008 - Technische avond.

VAN DE VOORZITTER

Terwijl de zomer wisselvallig langzaam in de richting van de herfst gaat, staat ons een nieuw Radioseizoen te wachten. Daarin heeft het bestuur het vaste voornemen om interessante afdelingsavonden te organiseren. Helaas is dat voor de vakantie soms door verschillende oorzaken mis gegaan, waarvoor onze verontschuldigingen aan de vaste bezoekers van die avonden. Ook het project 'VERON Amstelveen gaat digitaal' zal worden voortgezet.

Het eerste wat er nu aan komt zijn de SSB-velddagen van 6- en 7 september a.s. De organisatie daarvan gaat wat anders dan wat tot nu toe het geval was.
Er wordt weer de bekende schaftwagen en een toiletvoorziening geplaatst. Ook zal er een aggregaat voor de elektrisch energievoorziening zijn en wordt de gesponsorde partytent opgezet. Maar de rest moeten de deelnemers zelf verzorgen. Dus antennes, zend-/ontvangtoestellen met bijbehoren en wat er nog meer nodig is om QSO's te maken moeten zelf worden meegebracht. De reden hiervan is dat in deze vakantieperiode niet duidelijk wordt om hoeveel deelnemers het zal gaan. Ook was er bij de laatste velddag in juni onvoldoende hulp met het ophalen en weer opbergen van de spullen vanaf de zolder aan de Ouderkerkerlaan.
Wegens het grote succes wordt de BBQ geprolongeerd, dus laat weten dat je komt aan de organiserend comité.

Tijdens de verenigingsraad is onze secretaris Koert PA1KW lid geworden van het hoofdbestuur van de VERON.
Inmiddels heeft hij de taak van de algemeen secretaris binnen het bestuur gekregen wat veel werk met zich meebrengt. Toch wil hij tot het einde van het jaar het afdelingssecretariaat er bij houden, waarvoor we hem dankbaar zijn.
Zelf heb ik in de laatste huishoudelijke vergadering aangegeven dat dit mijn laatste jaar als voorzitter wordt.
Hoewel ik het nog steeds met veel plezier doe is het hoog tijd dat er nieuw beleid gaat komen.
Resumerend zijn er dus vacatures binnen ons bestuur voor de secretaris en de voorzitter aan het einde van dit jaar.
Het tijdbeslag dat het vervullen van deze taken met zich brengt valt reuze mee; het komt neer op gemiddeld een uur per week waarbij er rustige weken zijn met weinig werk en wat meer tijd in andere weken.
Graag nodigen we kandidaten uit voor een informatief gesprek.

Ik wens iedereen een fijn Radioseizoen toe.

PA7ZEE

SKøTM

Theo Scheltes - PA1TO

Tijdens onze vakantie in Scandinavië hebben we o.a. een bezoek gebracht aan het Technisch Museum in Stockholm.
Voor iedereen die in techniek geïnteresseerd is, is dit museum een bezoek meer dan waard. Op een leuke manier worden allerlei zaken getoond en verklaard. Ook is het mogelijk allerlei verschijnselen zelf te ondergaan. Zo is het o.a. mogelijk om gewichtloosheid te ervaren.

Als zendamateur kun je daar niet geweest zijn zonder een bezoek gebracht te hebben aan het in het museum gevestigde amateurstation SKøTM, dus op naar de 4e verdieping.
Toen we daar aankwamen hoorden we de CW signalen al duidelijk. Bij de shack aangekomen werden we hartelijk ontvangen door Bengt SMøYX. Bengt was die dag de "amateur van dienst". Ik werd gelijk uitgenodigd om achter de set plaats te nemen en QSO's te maken.

Deze uitnodiging kun je niet afslaan dus even later maakte ik op HF verbindingen vanuit SKøTM.
Na wat verbindingen gemaakt te hebben en nog even gezellig met Bengt gesproken te hebben gingen we verder met ons bezoek aan het museum en aan Stockholm.

ETM2B + BENCHER

Monika Pouw-Arnold - PA3FBF

Omdat het paddle-deel van de ETM2b single paddle defect raakte, sloot ik er gewoon een Bencher op aan (alleen squeezen lukt niet). Seint UFB!

DE KUNST VAN HET WEGLATEN

Een verslag van de bouw en opereren van een Minimalist TRX

Geert Paulides - PA7ZEE

QRP Minimal Art Session

In de Nieuwsbrief van de Benelux QRP-club stond een bericht dat mijn aandacht trok. Het ging over een evenement met de titel "Minimal Art Session" afgekort QRP-MAS. Even zoeken op het Internet maakte mijn enthousiasme helemaal los. Dit was echt iets waar ik aan mee ging doen.

Het komt neer op het volgende. Elk jaar op hemelvaartsdag tussen 1900 en 2300 UTC wordt deze Radiobijeenkomst gehouden. Met een zelfgebouwde QRP-CW zender of zendontvanger worden verbindingen gemaakt tussen 3560- en 3580 kHz.

Voor een TX mogen maximaal 50 en voor een TRX 100 onderdelen worden gebruikt. Onderdelen zijn gedefinieerd als transistors, diodes, weerstanden, spoelen, condensatoren en elektronenbuizen; schakelaars, montagemateriaal etc. tellen niet mee. Een integrated circuit mag worden gebruikt als de deelnemer zelf kan bepalen uit hoeveel onderdelen dit bestaat. Ik ben er dus maar van uitgegaan dat met discrete componenten zou worden gebouwd.

Het is geen contest maar er is wel een ranglijst waarin de behaalde punten worden vermeld. Een station werken levert 1 punt op. Een QRP-MAS station werken levert 4 punten op. Bovendien kan een bonus worden verdiend als minder dan het maximale aantal onderdelen is gebruikt. Dat werkt zo: stel je gebruikt 50 in plaats van 100 onderdelen voor een TRX dan is dat 50% bonuspunten.

Het kwam er dus er op aan om een bruikbare TRX te maken met een minimum aantal onderdelen.

De bouw

Bij een dergelijk ontwerp komt het aan op het weglaten van niet strikt noodzakelijke onderdelen en toch een bruikbaar toestel te maken.

Na veel tekenen, uitgummen en weer tekenen, kwam er een schema tot stand. De VXO werd gebruikt om de PA aan te sturen maar ook om een signaal te hebben voor de mixer van de ontvanger met directe conversie.

Uit ervaring wist ik dat niet moest worden bezuinigd op het bandfilter omdat anders alleen maar omroepstations te horen zijn.

De bouwmethode werd Dead Bug (= Ugly Style) waarbij op ongëetste printplaat wordt gebouwd. Het geheel werd modulair opgebouwd zodat op allemaal dezelfde stukjes printplaat van 30 x 40 mm de volgende modulen tot stand kwamen,

met tussen haakjes het aantal onderdelen: VXO(8), PA(5), Low Pass Filter(3), Pre Selector(5), Mixer/Demodulator(4) en LF Amp(3). In totaal dus 28 onderdelen, niet gek!

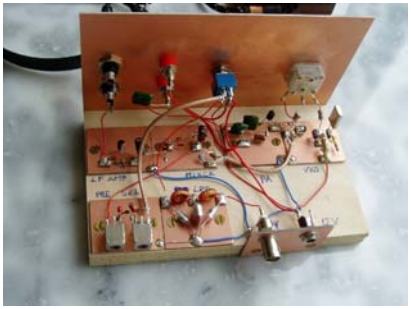

Het voordeel van de modulaire opbouw is dat elke module kan worden getest en wijzigingen later gemakkelijk kunnen worden aangebracht.
De ontvanger was het eerste klaar en liet genoeg CW-piepjes horen om mij blij te maken. Door de spoeltjes van het bandfilter af te regelen werd het meeste geweld van AM-doorbraak van de omroepstations buiten de deur gehouden. De frequentie van het 3575,611 kHz-kristal kon met een variabele condensator en een spoeltje, 1 kHz naar boven en naar beneden worden getrokken. Dit is geen groot bereik maar leek mij voor dit doel voldoende.

De Smoke test

De ingebruikname van de PA ging niet zonder problemen. De eerste MOSFET blies ik op (echt een brok er afgespat!) door zonder antenne op de seinsleutel te leunen. Gelukkig had onze vaste adverteerder er nog een paar in voorraad en dus werd er een nieuwe ingezet (en meteen een schakelaar TX/RX in de 12 V-voeding!).
Er gebeurde helemaal niks terwijl de VXO braaf werkte. Uren gezocht, gemeten en uiteindelijk Wim PA3ALG gebeld. Dit is al eens eerder gebeurd als er een fout was waar ik niet uit kwam. Dat werkt zo: je vertelt je verhaal aan Wim en tijdens dat vertellen ga je ook nog met 'andere ogen' kijken. Vervolgens vraagt Wim dan een paar dingen, in dit geval hoe het zat met de aansluitingen van source en de drain. En ja hoor die had ik omgewisseld waardoor MOSFET nr. 2 ook overleden was.
Weer een nieuwe er ingesoldeerd maar nu goed en ….. werken! Met de zelfgebouwde geijkte wattmeter kwam wel 3 W uit het beest. Schrik!!!! veel te veel voor die ongekoelde MOSFET. Dus de weerstand in de voeding naar de oscillator vervangen door een 4k7 exemplaar. Nu was de output een nette 2 W.
Het resultaat mocht er zijn: een bruikbare TRX met een variabel frequentiebereik en zelfs uitgerust met een RIT waardoor er een kleine frequentieverschuiving optreedt tussen zenden en ontvangen.

Het werken met de QRP-MAS TRX

Na het aansluiten van de antenne/tuner wilde ik eerst mijzelf maar eens beluisteren op een ontvanger in de buurt van de antenneaansluiting.
Het "cq cq cq de pa7zee pa7zee pa7zee" klonk goed. Overschakelen op luisteren en koptelefoon opzetten (die af moet omdat anders tijdens het seinen keiharde klikken op je trommelvliezen af stormen). Verdraaid daar hoorde ik mijn call seinen door Hans PA3ECT uit Zunderdorp, bekend uit de 6 meterronde op zondagavond.
Het werd een heus QSO waarbij ik kreeg: "ur rst 599 es fb sigs".

Toen het donker was heb ik nog eens CQ gegeven waarop het station SM7IPB terugkwam. De andere dag vertelde Wim PA3ALG, dat hij dat QSO had gehoord; leuk!

Toen kwam hemelvaartsdag op 1 mei jl.
Ik had die dag een lange duurloop hardgelopen en zou normaal op tijd naar bed zijn gegaan. Dus in de middag een tukkie gedaan om 's avonds fit te zijn; zo deed ik dat ook toen we nog zeevarend waren.

Ik kwam wat later in de lucht omdat ik een fout had gemaakt met de UTC, maar er was volop activiteit te horen.
De oproep tijdens de QRP-MAS is: "cq cq cq mas de pa7zee pa7zee pa7zee k".
Ook kan"mas" worden geseind zonder cq.

Op mijn eerste oproep kwam LA5AD terug; geen deelnemer aan de QRP-MAS maar een leuk QSO met "congrats" voor de TRX en het signaal.
Het volgende station was wel een QRP-MAS deelnemer, PA1W die met een TRX werkte met 200 mW output en daarmee bij mij een goed neembaar signaal neerzette.

De Kunst van het weglaten geldt ook voor het luisteren met een dergelijke eenvoudige ontvanger. Je zeeft met de DDS in je hoofd alleen het signaal eruit dat je wilt horen. Dat gaat heel goed voor andere CW-signalen en lichte AM-doorbraak.
Tegen het geweld van PSK-stations valt niet op te boksen. Hoewel de ontmoetingsfrequentie in de 80 m-band 3580 kHz is en de bandbreedte van een PSK-signaal slechts 31,25 Hz bedraagt, zijn er zoveel stations actief dat in de buurt van mijn 3574 – 3576 kHz soms alles werd weggedrukt.
Zo kwam er op een CQ van mij een station terug met "pa7zee de ya1…".
Afghanistan dus met 2 W en een Minimalist TRX! Helaas viel de rest weg in de herhaalde PSK-uitbarstingen.

Als derde en laatste werd het station DL7FZ gewerkt net voor sluitingstijd. Het is lang geleden dat ik na 0100 lt naar bed ben gegaan maar het was het meer dan waard.

Conclusie

Van dit project heb ik veel bijgeleerd.
Tot nu toe had ik bijvoorbeeld nog geen mixer/demodulator en laagfrequentversterker gebouwd met uitsluitend discrete componenten.

De volgende keer zorg ik dat er kristallen klaar liggen van 3560 en 3579 kHz die ik heb. Het geeft een wat groter frequentiebereik zonder dat dit met meer onderdelen gepaard gaat. Het huidige kristal heb ik in een voetje staan, zodat verwisselen snel kan.

Het QRP-principe geldt niet allen voor het vermogen. Het werken met een zelfgebouwde minimalist TRX is een geweldige ervaring en vergroot je operationele vaardigheden.
Voor het ontwerp heb ik gekeken naar o.a. de ontwerpen van George GM3OXX en de 'knutselende dominee', George G3RJV.

Jaren geleden zei een afdelingslid eens tegen mij: "Geert jij bent en blijft toch een simpele amateur".
Ik heb dat altijd als een groot compliment beschouwd.
"It is vain to do with more what can be done with less", zo stelde de filosoof William of Occum al in de 14e eeuw vast.

Opmerkingen bij het schema:

L1
12 windingen 0,3 mm trifilair gewikkeld op een FT 37-43 ringkern

RFC (Radio-Frequency-Choke)
12 windingen 0,3 mm op een ferrietkraal = 52 uH

LPF (Low-Pass-Filter)
Dit is een apart verhaal omdat de regels voor een uitgangs low pass filter niet meer dan 3 onderdelen rekenen, dus eigenlijk voor een pi-filter.
Aberrr..... omdat een pi-filter niet voldoende de harmonischen onderdrukt, is het beter om zonder strafpunten een beter filter te maken. In dit geval zijn de spoelen elk 20 windingen 0,4 mm op een T37-2 ringkern wat neerkomt op 2,5 uH per spoel .

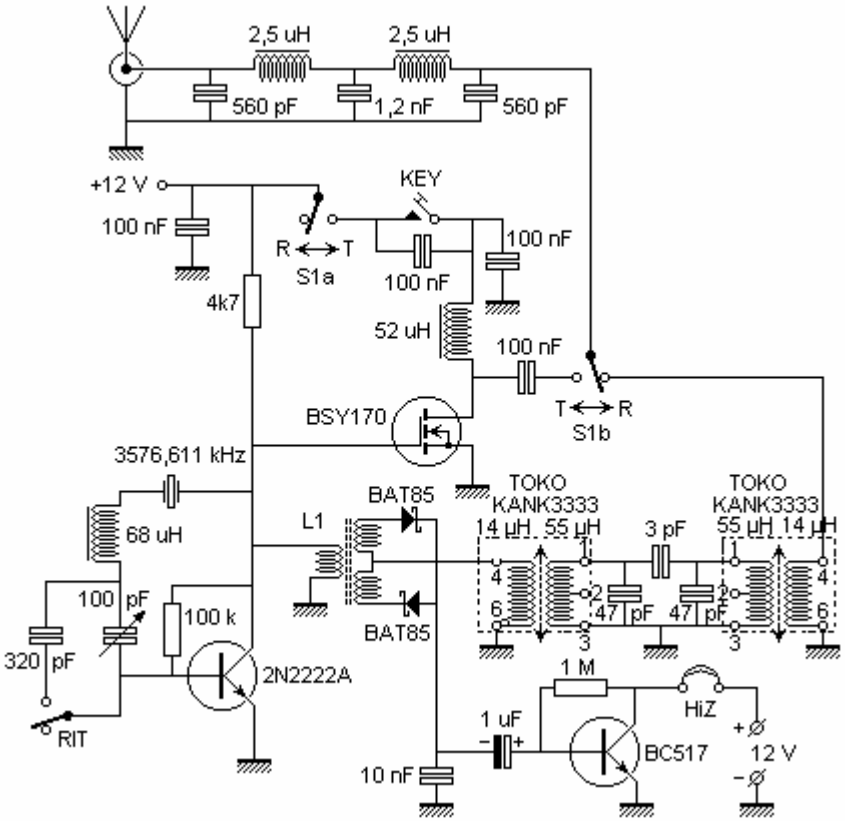

DE QRP TRX MAS 2008 MET 28 COMPONENTEN VAN PA7ZEE

Beter één sleutel in de hand, dan 10 in de kast!

CW-VELDDAGEN JUNI 2008

PA3ALG & PA3FBF

Het is weer voorbij, dat gezellige evenement in juni waar ook dit jaar de weergoden ons weer gunstig gezind waren. Terwijl zaterdagavond de gehele omgeving blank stond, kreeg onze locatie maar enkele spetters.
We kunnen terugkijken op een enorm gezellige velddag waar niet de contest maar de barbecue centraal stond. Ik heb ongeveer een 38 BBQ'ers geteld die hun uiterste best deden om de door chef BBQ - Bert PE1DHR - klaargemaakte delicatessen te slechten.

Vermeldenswaard is de competitie tussen Bert PE1DHR en Luis PA3GJP m.b.t. noordelijke en zuidelijke aansteek-methoden van de BBQ waarbij Bert's schoorsteen aanzienlijk meer rook produceerde maar die ruiterlijk moest toegeven dat de zuidelijke ook prima voldoet.
Het was ook goed om de YL's, XYL's , QRP'ers en de Portugese vereniging erbij te hebben. Zo konden wij laten zien met wat voor een raadselachtige dingen wij bezig zijn.

Het aantal gemaakte CW verbindingen is niet hoog, 293 ten opzichte van de 1001 van vorig jaar. De sfeer was daarentegen erg goed en ik mag hopen dat alle toekomstige velddagen inclusief barbecue zullen zijn.
Aldus meldt Koert, die tevens de foto's voor het album leverde, namens het velddagcomité 2008.

We misten enkele trouwe 'opbouwers' op zaterdag, maar meer nog voldoende 'afbouwers' op zondag. De vier paar handen zagen dan ook geen kans om al het materiaal weer naar de zolder van het clubhuis te sjouwen en hebben het maar op de eerste verdieping in de gang gezet, om het de volgende avond verder af te handelen.

De resultaten

Band	Verbindingen	Punten / Multipliers
2 m	19	2.707
6 m	22	21.285
10 m	3	3
15 m	5	4
20 m	77	23
40 m	91	22
80 m	84	11
160 m	33	9

Waarmee de score voor de CW-contest op 66.312 komt.
Inderdaad, aanzienlijk lager dan die 443.555 van vorig jaar. Was het een gebrek aan CW-operators, beroerde condities, maakte de weelderige BBQ slaperig, of levert handmatig loggen zo wie zo meer punten op?

Monika PA3FBF, kwam van een koude kermis thuis. Bekend als 'Mientje CW',

was ook zij van de partij en ontdekte dat klare tekst op hoge snelheid kunnen nemen en seinen niet hetzelfde betekent als in een contest met alleen maar calls en codes. En als dat dan ook nog met een laptop moet i.p.v. met de jou vertrouwde sleutel … want de in de set ingebouwde keyer was en bleef van slag.

Onze jeugdleden Carl en Samuel hebben met de VHF contest heel veel operating practice opgedaan en zien al weer uit naar een volgende gelegenheid om te schitteren.

Bij al dit soort inspanningen is de inwendige verzorging van essentieel belang.
De zoals altijd punktuele catering van PA7ZEE, waaraan ongetwijfeld ook zijn XYL aan bijdraagt, mag dan ook niet onvermeld blijven.

Het opruimen van de spullen verliep door gebrek aan mankracht wat problematisch. Wellicht is er wat voor te zeggen om naar een gelijkvloerse opbergmogelijkheid uit te zien.
Ook dan is voldoende hulp gewenst, maar gaat het in ieder geval niet langer met halsbrekende toeren gepaard.
Heeft er nog iemand een garage of andere ruimte over?

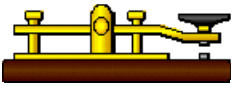

Bij de Metro hebben ze FB party-tenten!

PG2AA in actie op HF

APRS
ZELFBOUWPROJECT

Automatic Position Reporting System voor 2-meter

Steeds meer zendamateurs houden zich bezig met APRS via de 2-meter band. Een prachtige methode voor plaatsbepaling en localisatie. Inmiddels zijn er diverse modems, interfaces, GPS ontvangers, etc. te koop of zelf te bouwen. En het liefst wil je natuurlijk een aparte zendontvanger speciaal voor APRS, zodat de 'gewone' set beschikbaar blijft voor het maken van verbindingen. Museum Jan Corver beschikt momenteel over een grote partij gebruikte Bosch KF161 mobilofoons die ideaal zijn voor deze toepassing. De mobilofoons zijn door ons reeds van het juiste kristal voorzien (144.800 MHz) en zijn volledig afgeregeld. Een aansluitschema is bijgevoegd, zodat je zelf de randapparatuur eenvoudig kunt aansluiten.

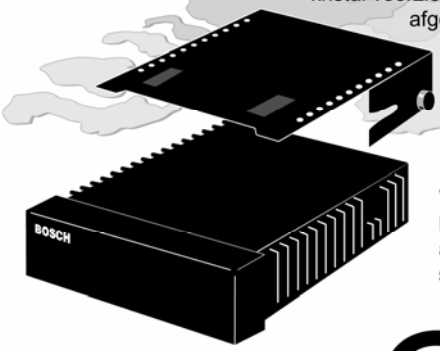

Voor de prijs hoef je het niet te laten... De omgebouwde en afgeregelde Bosch KF161kost slechts:

€ 16,-

inclusief BTW, exclusief verzendkosten
afhalen kan natuurlijk ook!

Verkoop in Noord-Nederland via
Rob Spijker PE1RJY
Tel: 0515572988

MUSEUM JAN CORVER
MUSEUM VOOR RADIOZENDAMATEURISME

Museum Jan Corver, Broekkant 1, 6021 CR Budel • e-mail: ws19@iae.nl
Het museum is geopend op elke 1e en 3e zaterdag van de maand

Binnenkort is onze vernieuwde website beschikbaar op http://www.jancorver.org

Avonturen in Canada 1953 - 1956 (3)

Erwin David - VE3ZTH / G4LQI / ex PAøCG

When I was young and fancy-free

De Mid-Canada-lijn (MCW) moest een Doppler radarketen langs de 55e parallel tussen het Rotsgebergte en de Labradorkust worden. Dat was een stuk ten noorden van de bestaande Pinetree-lijn om eerder te kunnen waarschuwen tegen het invliegen van onbekende vliegtuigen vanuit het poolgebied. Dat was nodig omdat de Sovjet Unie nu de snellere straalbommenwerpers had.

De MCW omvatte acht sectoren, ieder met zes tot twaalf onbemande Doppler radarstations en een bemand sector hoofdkwartier waar de radarmeldingen beoordeeld en naar het zuiden doorgegeven konden worden.
Sommige van de stations waren gemakkelijk per trein, over bestaande wegen, of te water te bereiken maar de meeste waren in onherbergzaam terrein.
Die waren alleen bereikbaar per helikopter en, voor zware vracht, 's winters over sneeuw en ijs per tractortrein bestaande uit een tractor op rupsbanden met een aantal aanhang-sleeën met vracht.
Ook moest men er rekening mee houden dat alle bestaande straatwegen, grindwegen dus, gedurende de voorjaarsdooi soms wel voor zes weken voor alle verkeer gesloten waren.

CAE had opdrachten om in drie van de acht sectoren de elektronica te installeren onder toezicht van de 'management contractor', de Bell Telephone Co. of Canada.
De westelijke sector met hoofdkwartier in Dawson Creek (DC), British Columbia was het eerst aan de beurt.

DC had een 5000-tal inwoners. De straten waren grindwegen en in de winkelstraat lagen houten trottoirs die, letterlijk, in de winter opgerold werden.
Er waren kerken, kroegen, een warenhuis, een bioscoop, enz. en zelfs golflinks, waar de 'greens' uit in olie gedrenkt zand bestonden.
Er was weg-, spoor- en luchtverbinding met Edmonton, Alberta en de Alaska Highway begon hier, een 2400 km lange grindweg door de wildernis naar Fairbanks, (Alaska). Die was in de oorlog aangelegd toen men vreesde dat de zeeverbinding van Seattle (Washington) naar Anchorage, (Alaska) door Japanse duikboten onderbroken zou worden.

'Mile Zero' van de Alaska Highway

Alles bij elkaar was Dawson Creek een aardig plaatsje, maar op zaterdagavond durfde een blanke niet op straat te komen; dan kwamen de indianen uit de

omgeving zich bedrinken, vaak gepaard met messteekpartijen.
In april 1956 werd ik naar DC uitgezonden om het CAE-werk in de zeven radarstations in die sector te leiden.
Mijn kantoor en slaapkamer waren in een geriefelijk barakkenkamp aan de rand van DC dat was ingericht ten tijde van de bouw van de Alaska Highway.
Eén van onze zeven radarstations was ten NW van DC in de voetheuvels van de Rocky Mountains in ruw terrein met hoge naaldbomen.
Ons Vancouver-kantoor stuurde een ploeg van zeven man voor dat station en een ervaren oud RAF-officier om vanuit mijn kantoor in het sectorhoofdkwartier mij met de administratie en ondersteuning van de buitenposten te helpen.
Die man was in de oorlog van boodschappenjongen tot telecom squadron leader opgeklommen; van hem kon ik nog wat leren maar het strekt hem tot eer dat hij mij dat nooit ingepeperd heeft.
De zes andere radarstations lagen op een rij naar het oosten in de Peace River vlakte.

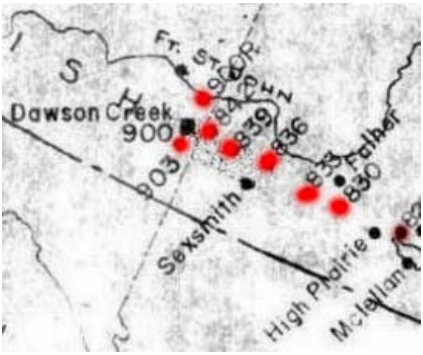

De Dawson Creek sector

Van de zes ploegen voor die stations kwamen er vier uit Montreal en twee van ons Winnipeg-kantoor.

De Peace River vlakte was een interessant gebied. Ooit dicht bebost, was het nu begroeid met wat er over was nadat de beste bomen voor bouwhout gekapt en weggesleept waren. Het was gedeeltelijk ontgonnen.

Er waren twee goede redenen om in dat verre en koude gebied te gaan boeren.
Er was een bijna doorlopende band van tarwebouw van de Golf van Mexico tot aan de omgeving van Edmonton, Alberta. Graanziekten die in het subtropische zuiden ontstonden konden zich ongehinderd langs die band voortplanten, maar tussen Edmonton en de Peace River regio lagen 400 km 'bad lands', terrein waar bijna niets groeide, zeker geen tarwe.
Zodoende was Peace River tarwe vrij van ziektekiemen en kon voor hoge prijzen als zaaigoed verkocht worden.
Een tweede reden was regeringsbeleid. Om te bevorderen dat nieuwe immigranten niet naar de grote steden maar naar het dun bevolkte noorden trokken werd 'homesteading' in 'Crown Lands', land dat nog geen eigenaar had, bijzonder aantrekkelijk gemaakt. Een kolonist kon per persoon in zijn gezin 160 acres (65 ha) afbakenen en kreeg tegen lage rente een lening van $10.000 om landbouwgereedschap te kopen. Als hij na vijf jaar daar een permanente woning had gebouwd, een blokhut telde als zodanig, en minstens 25% van het land onder de ploeg had gebracht werd hij tegen kleine leges eigenaar van zijn boerderij.

Om het land te ontginnen huurde men een bulldozer die kon worden betaald van de opbrengst van het gekapte hout.
Sommige nieuwkomers konden niet aarden in het harde klimaat en vertrokken weer, maar anderen lukte het, waaronder Nederlanders.
Zij waren trots op hun succes.

Het landbouwseizoen is daar kort, mei tot oktober, maar dan zijn de dagen ook lang. Er werd gezegd dat als een boer drie goede oogsten achter elkaar had, de familie zich wintervakanties in Californië of Arizona kon permitteren.

De radarstations waren geplaatst waar het systeemontwerp dat vereiste, ongeacht de bereikbaarheid. Twee van de zes waren dicht bij boerderijen maar drie andere in bossen waar de dikste bomen geoogst en weggesleept waren en alleen bospaden bestonden. Eén van de stations was alleen per helikopter bereikbaar en die was niet altijd beschikbaar. Begin april was de grond nog hard bevroren onder een verharde laag sneeuw. Ik kon de stations bereiken per jeep om post en wasgoed te halen en te brengen en soms om één van mijn mensen naar de dokter of tandarts te vervoeren. Eind april konden wij 's ochtends de uitrit zo ook nog maken maar in de middagzon dooide het en wij moesten ons vaak met de lier uit modderkuilen trekken. Menig boompje kwam daarbij uit de grond voordat de jeep uit de kuil kwam!

De radarstations waren gebouwd voordat wij daar aankwamen. Ieder station had een gebouw van staalplaat waarin de apparatuurkamer, het verblijf voor het latere onderhoudspersoneel en nu bewoond door de Bell Telephone-man, een dieselaggregaat en een verwarmingsinstallatie. Daarbuiten een stalen toren waarop de antennes zouden komen en een helipad.
Voor de opbouwfase waren er twee slaaptenten, één voor onze ploeg en één voor ander tijdelijk personeel, een keukentent waar de kok ook sliep en een vanwege de beren versterkte tent als voedselmagazijn. De koks hadden geen andere taak dan te koken en bakken en dat deden zij met enthousiasme. Aan het eind van hun zes weken konden de meeste van onze mannen hun broek niet meer dicht krijgen!
Nadat de sneeuw gesmolten was werd watervoorziening een probleem. Ik zag één van onze mannen zich scheren in appelsap!

De apparatuur die wij moesten installeren was vertraagd en de aanlevering moeilijk. Als een zending aankwam werd die in recordtijd verwerkt en dan was het wachten op een volgende aanvoer.
De verveling was dan zo groot dat een van onze technici met een rode brandweerbijl achter een beer aan ging.
Toen onze contractuele zes weken om waren was geen van de installaties compleet genoeg om getest te worden.

Mij was gevraagd om na Dawson Creek de Winisk, Ontario-sector te doen maar ik dacht aan belangrijkere zaken:
In Montreal wachtte een jonge dame op mijn thuiskomst.

Nieuwe website voor AØ2 !

➔ www.pi4asv.nl ➔

Na vijf jaar was onze afdelings-website nodig aan een opfrisbeurt toe.
Gelijktijdig is de site bij een andere provider ondergebracht, die wij danken voor het genereuze aanbod.
Het navigeren op deze site is anders dan u gewend was, maar een surfende radioamateur zal daar weinig moeite mee hebben.
Reacties en/of commentaar, maar vooral uw bijdragen, richten aan de webmaster PA3ALG.

Amsterdamseweg 151

1182 GT Amstelveen

Tel: 020-4419463

Fax: 020-4457412

E-mail: info@stevab.nl

Voor bereikbaarheid, openingstijden en productinformatie:
http://www.stevab.nl

Elektronica-onderdelen

Elektra-materiaal

Reparatie van Radio/TV/Video's en

Klein huishoudelijke apparaten, ook

Computers en computeronderdelen

Korting op vertoon van uw VERON A02 lidmaatschapsbewijs

AMSTELSTRALER

Mededelingenblad van de VERON Afdeling Amstelveen

29e jaargang nr. 4, december 2008

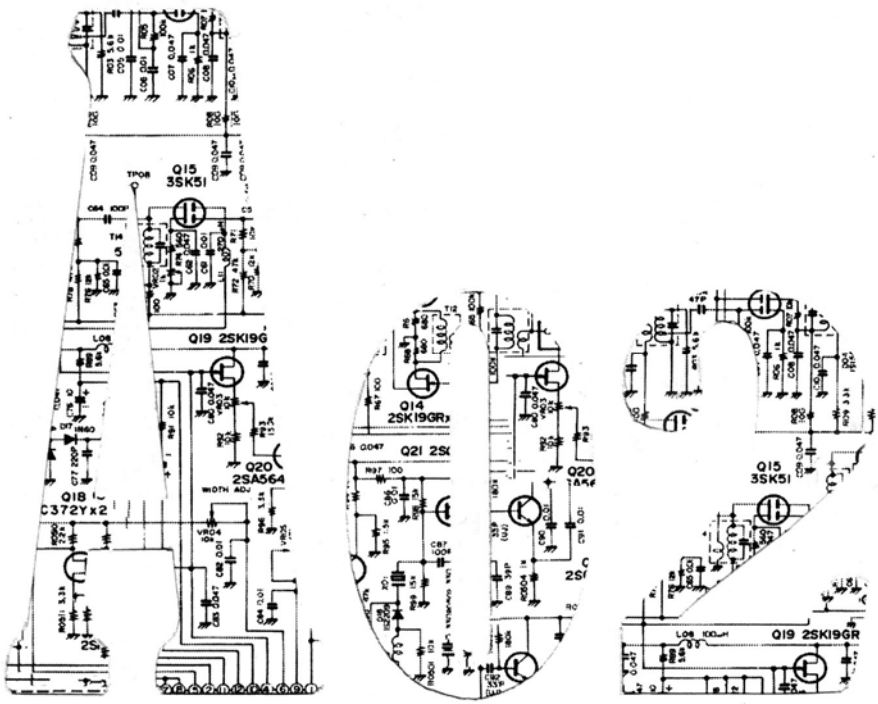

In dit nummer o.a.: Elektronische Gatentheorie ontmaskerd
Buitenlandse zaken
Leesmap 2009
Festina Lente

BOUW & AANNEMERSBEDRIJF JMM

Nieuwbouw

Verbouw

Renovatie

Onderhoud

Bouwkundig advies

Jan Meijer

Oostermeerweg 61, 1184 TT Amstelveen
Tel.: 06 - 53 122 162
Fax: 020 - 472 2728

e-mail: bouwbedrijfjmm@cs.com

Wij doen precies wat u graag wilt!

Ook hulp bij antenneplaatsingen met speciaal tarief voor leden Veron-afd. 02
Aanvragen via Geert, PA7ZEE

VERON AFDELING AMSTELVEEN A02

Voorzitter:	Geert Paulides PA7ZEE Oostermeerweg 59 1184 TT Amstelveen Tel.020-4964559 pa7zee@amsat.org
Secretaris:	Koert Wilmink PA1KW Rietgans 46 1423 RB Uithoorn Tel. 0297-523901 pi4asv@amsat.org
Penningm.:	Theo Scheltes PA1TO Kedoestraat 16 2022 EN Haarlem Tel. 023-7851392 Gironr. Afdeling: 6257637 (ook voor de leesmap)
Bestuurslid:	Bert Burkels PE1DHR Lex Peters PE1CVJ
Leesmap:	Theo Scheltes PA1TO pa1to@tiscali.nl
QSL-Mngr.:	Wim v. Berkom PA3ALG pa3alg@veron.nl
Redactie:	Wim v. Berkom PA3ALG pa3alg@veron.nl Monika Pauw-Arnold PA3FBF pa3fbf@amsat.org
Homepage:	www.pi4asv.nl

Bijeenkomst elke 2e maandag en laatste donderdag van de maand bij ACPA, Ouderkerkerlaan 15, Amstelveen.
Aanvang 20.00 uur.

HET CLUBSTATION PI4ASV IS QRV

Woensdag: 20.00 uur op 145.400 MHz
Dit is de huisfrequentie waar leden van de afdeling vaak op te vinden zijn.

Vrijdag: 21.00 uur op 3579 kHz CW-ronde ter bevordering van de telegrafie-vaardigheid, of gewoon omdat u de oudste vorm van radiocommunicatie graag beoefent.

Zondag: 21.00 uur op 51.500 MHz. Verschillende inmelders werken dan met surplus materiaal wat altijd boeiend is, mede door de specifieke eigeschappen van de 6 meter band.

Inmelden (ook van buiten de afdeling) wordt zeer op prijs gesteld, evenals rapporten van luisteramateurs.

Inhoudsopgave:

Bestuur en PI4ASV 3
Agenda 4
Van de Voorzitter 4
Leesmap 2009 5
Festina Lente 6
Elektronische Gatentheorie
ontmaskerd als bedrog 9
Buitenlandse zaken 11
Redactie Amstestraler 14
QSL-Kaarten 15

Overname van artikelen en/of schema's is slechts toegestaan met volledige bronvermelding. Aanbieders van artikelen en schema's ter publicatie, worden geacht bekend te zijn met de bepalingen, zoals in de auteurswet omschreven en deze bepalingen ook strikt na te leven.

AGENDA

8 december 2008
Onze traditionele verkoopavond van o.a. door u in te brengen spullen, aan de afdeling geschonken zaken, tijdschriften uit de leesmap etc.
Bedenk wel dat het gaat om hobby-gerelateerde zaken, dat u er mee de trap op moet en eventueel ook weer mee naar beneden, want er kan echt niets worden achtergelaten.

12 januari 2009
Huishoudelijke vergadering met (gratis) nieuwjaarsborrel. Zie bijgevoegde uitnodiging en jaarstukken (vergeet u die niet mee te nemen op deze avond?)

29 januari 2009 - Technische avond.

9 februari 2009
Nog geen gegevens beschikbaar.

26 februari 2009 - Technische avond.

VAN DE VOORZITTER

Als deze prachtige Amstelstraler in de brievenbus dan wel mailbox valt, ben ik met de XYL nog in ZL-land.
Daardoor mis ik o.a. de jaarlijkse verkoping, waar Sjaak PAøJCA er altijd weer in slaagt om zich door en hele berg spullen heen te worstelen.
Omdat dit mijn laatste "Van de voorzitter" is, wil ik terugkijken naar de periode 2000 tot heden.

In 2000 werd ik door Dick, toen PA1DR nu PC1D, in het bestuur gehaald.
Dat jaar heb ik gebruikt om de mores te leren kennen van de VERON afdeling A02 Amstelveen. Het was mij al snel duidelijk dat er het een en ander moest gebeuren.

In 2001 werd ik voorzitter en heeft het bestuur een beleidsplan gepresenteerd met de titel "QSY of QRT". Met andere woorden als we niet op een andere wijze onze afdeling laten functioneren, dan mag de laatste Amateur het licht uit doen. Dat beleidsplan kwam voort uit een sterkte-zwakte analyse die weer steunde op een enquête die was gehouden. Aardig is dat het hoofdbestuur van de VERON thans door een zelfde proces gaat.

Uit het beleidsplan kwamen verschillende projecten voort zoals de begeleiding van nieuwe leden en beginners en het realiseren van een eigen ruimte voor onze bijeenkomsten.

Naar mijn mening zijn beide projecten afgerond.

Vooral dankzij Luis PA3GJP biedt de ruimte aan de Ouderkerkerlaan, waar wij gastvrijheid genieten van de ACPA, een grote verbetering t.o.v. het altijd naar kool ruikende pijpenlaatje van Alleman.

Door het opzetten van de Novicecursus en de radiocursussen op scholen is het ledental van onze afdeling redelijk gelijk gebleven tegenover een alsmaar afnemend landelijk aantal leden.

De technische avonden zijn niet altijd ingevuld met rokende soldeerbouten of trillende naalden van meetinstrumenten maar bieden ook vaak een mogelijkheid tot goede sociale contacten.
Last but not least zijn er inmiddels enke-

le juniorleden actief naast hun middelbare school.
Dit najaar gaan weer verschillende 11- tot 13-jarigen de Novicecursus volgen, hetgeen goed is tegen de voortgaande vergrijzing maar ook leuk voor onze juniorleden die dan met meer leeftijdgenoten in onze afdeling zijn.

Nog altijd groeit ons kwartaalblad de *Amstelstraler* in kwaliteit dankzij Wim PA3ALG en inmiddels ook Monika PA3FBF.

De afdelingswebsite www.pi4asv.nl is recent door dezelfde Wim opnieuw opgezet in een heldere structuur, mede dankzij de site map.
Ook het secretariaat is door Wim opgeschoond en structuur gegeven en kon in april 2007 aan Koert PA1KW op een CD worden overgedragen na heel veel werk van Wim.

Op het moment dat ik dit schrijf heeft zich nog niemand gemeld voor de vacante bestuursfuncties van voorzitter en secretaris.
Dat is zorgelijk omdat Koert PA1KW algemeen secretaris in het hoofd-bestuur is geworden en ik het hoog tijd vind voor nieuw beleid door een jonger bestuur.

Ik doe hier dan ook een dringende oproep aan de afdelingsleden om deze functies in te vullen. Het is leuk en dankbaar werk en geeft een nieuwe invulling aan onze Hobby namelijk het scheppen van voorwaarden ervoor in afdelingsverband.

Ik bedank iedereen voor de goede samenwerking en steun die ik in de afgelopen jaren als voorzitter heb mogen ervaren en wens onze afdeling een nieuw en actief bestuur toe.

Geert Paulides - PA7ZEE

LEESMAP 2009

Evenals voorgaande jaren zal de afdeling in 2009 weer een leesmap verzorgen.
Deze leesmap bestaat uit de volgende bladen:

- CQ-DL
- Funk-Amateur
- UKW-Berichte
- Radcom
- Practical Wireless
- CQ-Magazine
- QST
- Dubus
- Sprat

Elke maand gaat er een map in roulatie waarbij iedere abonnee de map een week mag houden en daarna doorbrengt naar de volgende op de lijst.
Het abonnementsgeld bedraagt € 22,00 voor een jaar.

Als u zich wil opgeven als abonnee, of eerst meer informatie wilt, kunt u contact opnemen met Theo Scheltes PA1TO, pa1to@veron.nl

CW OP TWEE,
STEMT TEVREE !

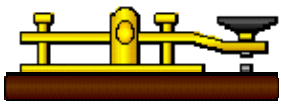

FESTINA LENTE

Een verslag over de keuze, de bouw en het gebruik van de Elecraft KX1

Geert Paulides - PA7ZEE

Aanleiding

Tijdens een reisje dat ons naar het noorden van Portugal voerde, kwamen we in een prachtig gelegen hotel terecht.
Het lag op de top van een heuvel nabij de stad Viano do Castello en het uitzicht was adembenemend mooi. Aan de westkant over de oceaan en aan de zuidkant over de stad naar de bergen.

Volmaakt dus, maar tijdens het uitrusten van de tochtjes die wij maakten miste ik Radio.
Meestal heb ik tenminste een porto of mijn FT-817 met de MFJ QRP tuner bij me. Nee, helemaal niets op deze reis, zelfs geen kortegolfontvanger voor de Wereldomroep.
Dit moet niet nog een keer gebeuren besloot ik en begon mijn programma van radiowensen voor toekomstige reizen op papier te zetten.

Programma van Radiowensen

Met name korte vliegreizen, waar de bagage wordt beperkt tot handbagage met afmetingen 55 x 35 x 25 cm, vragen om iets kleins.
Daarnaast had ik ook nog steeds een Droom, noem het een Club van Draadjesyn-Droom.
Het komt neer op een piepklein doosje dat je meeneemt als je gaat wandelen. Tijdens een rust gooi je een draadje in een boom en een draadje over de grond. De paddle en oortelefoon ingeplugd en hup verbindingen maken. Mannen blijven jongens tenslotte … toch?

De keuze

Thuis gekomen begon de zoektocht op het Internet.
Al snel kwam ik bij de KX1 van Elecraft terecht. Dit is een bouwpakket voor een telegrafiezendontvanger voor de 40- en 20 m band.
De afmetingen zijn 5.8 x 3.0 x 1.4 inches (15 x 7,5 x 3,5 cm); dus gewoon in de zak van een jas mee te nemen.
Mogelijke uitbreidingen zijn een module voor de 30- en 80 m band en een ingebouwde automatische antenne tuner. Ook de voeding, bestaande uit 6 batterijtjes van 1,5 V, zit in dat zelfde kleine doosje. De tuner is ontworpen voor 'Random Wire' met een counterpoise en kwam dus helemaal met mijn wensen overeen.
Compleet met de uitbreidingen kan er bovendien AM en SSB mee worden beluisterd van 3- tot 16 MHz dus de Wereldomroep was ook aan boord. Ook kun je met een SSB-station een crossbandverbinding maken, er van uitgaande dat de SSB-operator de morsetaal verstaat.

Van de prijs moest ik even slikken: compleet met de uitbreidingen ruim 500 euro; een hoop geld voor een bouwpakket waar ongeveer 3 W uitkomt.
Maar er was niets vergelijkbaars te vinden en de ervaringen van Koert PA1KW met de begeleiding en service van Elecraft, gaven de doorslag.
De optie van de aangeschroefde paddle heb ik niet besteld. Bestudering van de mechanische constructie in de manual van deze paddle en de beschreven erva-

ringen op het Internet, hebben mij tot dat besluit gebracht. Bovendien had ik voor bij de FT-100, die altijd meegaat naar EA8 in februari, al een Mini Paddle van Palm Radio aangeschaft. Met een magneetvoetje wordt deze langszij de FT-100 aangebracht.

Bestellen

Ik had de keuze gemaakt om niet direct bij Elecraft in de VS te bestellen. Dit omdat er een kans bestond dat bovenop de kosten, ook nog eens invoerrechten zouden moeten worden betaald, zoals Koert heeft ervaren.
In Europa worden de producten van Elecraft geleverd door QRP-project zijnde een klein familiebedrijf van vader Peter DL2FI, zoon Nikolai DL7NIK en moeder Hildergard Zenker.
Ik had met deze onderneming, door eerdere bestellingen, uitstekende ervaringen opgedaan.
Het kon niet beter: op 5 december werd de doos met lekkers bezorgd.

De bouw

Omdat het voor de kerst een drukke periode was met het geven van de Novicecursus en zo nog het een en ander, werd pas met de bouw begonnen op 21 december.
De manual van de KX1 geeft een uitstekende begeleiding waardoor er eigenlijk niets fout kan gaan. Dat er toch dingen verkeerd gaan bij ongeveer iedereen, ligt zeker niet aan Elecraft maar aan andere factoren zoals onvoldoende controle van de componentvolgorde, soldeerfouten en meer van die menselijke onvolkomenheden die met haast te maken hebben.

De bouw verloopt in stappen en na elke stap kan er worden getest en gemeten zodat je zekerheid hebt over werking van wat je hebt gemaakt in de betreffende fase.
Gezien het toch flinke aantal componenten, heb ik deze eerst op volgorde in een stukje schuimplastic geprikt. Dat werkt makkelijk en is een extra controle.

In de eerste stap, Assembly-Part I, bouw je de regeling, het display, de voeding en het audiogedeelte. In de volgende stappen worden vervolgens de ontvanger en als laatste het zendgedeelte gebouwd.

Tijdens de test van het eerste deel waren de spanningen correct en werkte alles naar behoren met uitzondering van het leeslampje in de vorm van een LED.
Na lang zoeken bleek de soldering van de voorschakelweerstand niet helemaal goed te zijn doorgevloeid.

De bouw van het ontvangerdeel en het afregelen daarvan verliep zonder problemen. De stroom tijdens ontvangst bedroeg 35,4 mA hetgeen overeenkwam met de specificaties.

Ook de bouw van het zendergedeelte verliep zonder problemen. Bij het meten van de output kwam er op de 20 m-band 3,2 W en op de 40 m-band 2 W op de meter, dus ongeveer wat de specificaties opgaven.

Uitbreidingen

Eerst is een modificatie aangebracht om

de output nog een beetje te vergroten. Dit was een kleine ingreep die het uitwisselen van 2 weerstanden inhield.
Vervolgens werd begonnen met de uitbreidingen naar 30- en 80 m.
Dit zijn 2 modules te weten de KXB3080- en het LPF1 module. Wie ervaring mist met het maken van spoeltjes op kleine ringkernen, leert heel veel tijdens de bouw van de uitbreidingen. Het past allemaal heel precies in dat kleine doosje.

De laatste uitbreiding was de automatische antenne tuner. De bouw hiervan gaf geen problemen. Het is fantastisch om te zien hoe precies deze tuner past in het overige van de KX1. Relais en spoeltjes schuiven precies langs elkaar; werkelijk een excellent stuk engineering.

De Palm Radio Paddle wordt met een magneetbevestiging langszij een toestel aangebracht.
Omdat de kast van de KX1 van aluminium is, heb ik een beugel gemaakt van gegalvaniseerd staal. Die beugel wordt vastgezet onder de schroef van het batterijcompartiment en voldoet in de praktijk uitstekend.

Praktijkervaringen
Het eerste QSO was met PI4ASV op 4 januari. Ik kreeg een 599-rapport van Jaap PAøIF maar na het zenden was de ontvangst een flink stuk minder hard. Het leek er op dat de AGC bleef hangen. Het probleem deed zich alleen voor op 40- en 80 m.
Met Ben PB2BN en Wim PA3ALG zijn vele uren doorgebracht met het zoeken van de fout.
Uiteindelijk was de conclusie dat een piepklein relais wel eens voor de narigheid zou kunnen zorgen. Dat relais was iets beschadigd door aanraking met de soldeerbout. Nauwelijks te zien maar de specificatie op het Internet gaf aan hoe kwetsbaar dit type relais is; als je het dingetje verkeerd oppakt kan het al mis zijn! Dit relais schakelt een paar condensatoren van de preselector waarmee de verklaring werd gevonden voor de verminderde gevoelige ontvangst als het relais niet schakelt.
Met een mailtje naar QRP-Project kwam er zonder kosten een nieuw relais. Na het verwisselen werkte het Kleine Wonder perfect.

Tijdens mijn vakantie op EA8 heb ik verbindingen gemaakt met ON en met HB9. De antenne was een draadje van 25 m dat ik in een palmboom had gegooid en de tegencapaciteit een draadje van 10 m over de grond naast de bungalow.

De antennetuner regelt een SWR van 1.0 tot 1.5 op alle banden met de hiervoor beschreven antenne.

Het kristalfilter voor de bandbreedte is regelbaar van 300 tot 2000 Hz, wat in de praktijk heel fijn werkt.

Nog niet alle functies van het uitgebreide menu heb ik in de vingers, maar dat is alleen maar leuk omdat er nog wat valt te ontdekken.

De zendontvanger, compleet met antenne, tegencapaciteit, paddle, logboek, potlood, manual en telefoon, past in een kleine cameratas. Precies wat ik voor ogen had toen ik aan het zoeken was naar de vervulling van mijn Droom.

Ook hier in PA-land heb ik o.a. op onze plek van de velddag leuke verbindingen gemaakt.
Alleen het publiek om je heen snapt er niks van. Wellicht verdenken ze mij van spionage of nog beter van terroristische activiteiten. Als je het gaat uitleggen vinden mannen het een heel interessante hobby, maar trekken hun vrouwen een gezicht van: "Gelukkig spaart mijn Henk sigarenbandjes".

Oh ja de titel van dit verhaal 'Festina Lente' betekent 'Haast u Langzaam'.
En dat is wat ik nog meer had moeten doen bij de bouw van deze unieke zendontvanger.

ELEKTRONISCHE GATENTHEORIE ONTMASKERD ALS BEDROG !

Bent u ook ooit in verwarring gebracht door de elektronische gatentheorie in de halfgeleiderfysica?

Ik ken mijn zaakjes als het over elektronica gaat en ik heb een grondige studie gemaakt van het bedrieglijke fenomeen van elektronenstroom en hier is wat ik vond.

Na jaren van onderzoek, ben ik gaan beseffen dat de gatentheorie wel eens niet correct zou kunnen zijn.

Mijn theorie, die keer op keer wordt bevestigd in werkplaatsen in het hele land, is deze:
Alle elektronische apparaten en vooral IC's werken op rook …
Ja, dat is wat ik beweer, rook!

Nog niet zo lang geleden heb ik ontdekt dat elke fabrikant van elektronische apparaten en ook alle IC-fabrikanten, een zekere hoeveelheid zwarte rook in hun product insluiten.
Deze rook doet het werk en verricht de toverij van elektronenstroom binnen in het apparaat.

Ongetwijfeld hebt u al vaak gemerkt dat een onderdeel niet meer werkt zodra de rook er uit lekt.
Ik heb dit vaak vastgesteld en het bewijst mijn theorie afdoende.

Is het niet zo, dat wanneer een storm de lucht zwart maakt en de bliksem door die zwarte wolken begint te flitsen, die wolken wel rook moeten zijn?
Want, als de lucht opklaart en niet langer zwart is, stopt het bliksemen vanzelf.

Dus is de rook het antwoord op elektronenstroom …

Positief bewijs: Is het u ooit gelukt een elektronisch component te laten werken nadat de rook er uit ontsnapt is?
Hier laat ik het bij …

(auteur onbekend)

APRS
ZELFBOUWPROJECT

Automatic Position Reporting System voor 2-meter

Steeds meer zendamateurs houden zich bezig met APRS via de 2-meter band. Een prachtige methode voor plaatsbepaling en localisatie. Inmiddels zijn er diverse modems, interfaces, GPS ontvangers, etc. te koop of zelf te bouwen. En het liefst wil je natuurlijk een aparte zendontvanger speciaal voor APRS, zodat de 'gewone' set beschikbaar blijft voor het maken van verbindingen. Museum Jan Corver beschikt momenteel over een grote partij gebruikte Bosch KF161 mobilofoons die ideaal zijn voor deze toepassing. De mobilofoons zijn door ons reeds van het juiste kristal voorzien (144.800 MHz) en zijn volledig afgeregeld. Een aansluitschema is bijgevoegd, zodat je zelf de randapparatuur eenvoudig kunt aansluiten.

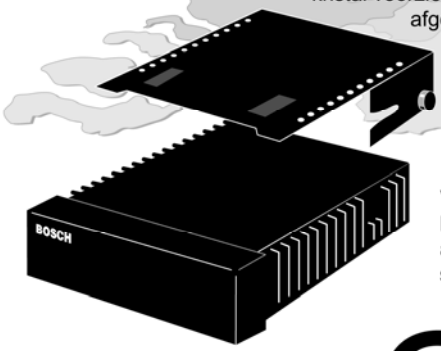

Voor de prijs hoef je het niet te laten... De omgebouwde en afgeregelde Bosch KF161kost slechts:

€ 16,-

inclusief BTW, exclusief verzendkosten
afhalen kan natuurlijk ook!

Verkoop in Noord-Nederland via
Rob Spijker PE1RJY
Tel: 0515572988

MUSEUM JAN CORVER
MUSEUM VOOR RADIOZENDAMATEURISME

Museum Jan Corver, Broekkant 1, 6021 CR Budel • e-mail: ws19@iae.nl
Het museum is geopend op elke 1e en 3e zaterdag van de maand

Binnenkort is onze vernieuwde website beschikbaar op http://www.jancorver.org

"BUITENLANDSE ZAKEN"

Lex Peters - PE1CVJ

Bij de vakantieplanning voor onze zomervakantie bleek, dat door onze QRL drukte, de enige week dat mijn XYL Ellen en ik samen weg konden in de zomervakantie, de week te zijn aansluitend op de SSB velddagen. We wilden nog wel even genieten van wat lekker weer maar wilden daarvoor niet uren in een vliegtuig zitten. Nu wilde het toeval dat één van de consultants die betrokken is bij het project waar ik nu aan werk, in Jersey woont. Hij vertelde me dat hij eigenlijk nooit weg ging met vakantie omdat Jersey zo'n lekker klimaat heeft. Zijn gebruinde gelaat was daar het levende bewijs van.

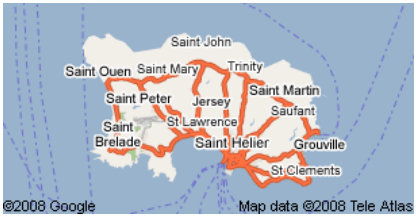

Dat leek ons ook wel wat; een klein eiland zo'n 22 km uit de Franse kust en 160 km uit de Engelse kust en ter grootte vergelijkbaar met Texel en … altijd goed weer.

Tot nu toe heb ik tijdens de zomervakantie altijd wel mijn FT817 meegenomen met het idee vanuit de vakantielocatie wat HF verbindingen te maken, ervan uitgaande dat die locatie wat gunstiger antenne perspectieven biedt qua ligging en hoogte dan thuis. Meestal is dit ook zo qua hoogte, want zoveel vakantielocaties onder het zeeniveau zijn er niet veel, hi.

Omdat Jersey een heel klein eiland is ben ik eerst eens op internet gaan zoeken of daar überhaupt wel enige "radio activiteit" plaatsvindt. Het bleek lastiger te zijn dan ik dacht maar via de website van de Engelse RSGB heb ik de website gevonden van de afdeling Jersey [1].

Het bleek een levendige afdeling te zijn met een fantastisch clubgebouw.
De Kanaaleilanden zijn n.l. het enige stukje Engeland dat is bezet door de Duitsers gedurende de 2e Wereld Oorlog. Daardoor zijn er relatief veel zaken zoals bunkers, radiogebouwen, ondergrondse "War Tunnels" [2], etc. op het eiland aanwezig die nu een andere bestemming hebben gekregen.
De tunnels zijn een museum geworden dat zeer de moeite waard is om te bezoeken en een erg indrukwekkend beeld geeft van wat er op Jersey is gebeurd tijdens de 2e Wereld Oorlog.
Echter voor de Jersey radioamateurs heeft dit verleden toch iets goeds gebracht in de vorm van een 'German Signal Tower'.
Dit bunkerachtige complex dat zij van de "Jersey States" (de overheid op Jersey) kunnen huren, is de perfecte locatie voor zendamateurs: het ligt op zo'n 40 meter boven zeeniveau aan de ZW kant van het eiland en is redelijk afgelegen van de bewoonde omgeving van het plaatsje St.

Brelade. Het smalle weggetje dat er naartoe leidt heeft de toepasselijke naam "Le Chemin des Signaux".

Enthousiast gemaakt door hun website leek het me een leuk idee om deze club tijdens onze vakantie daar te gaan bezoeken.
Omdat we uiteindelijk hadden besloten een hotel te boeken in St. Helier, de hoofdstad van Jersey, leek er niet veel ruimte voor het opzetten van een goede HF voorziening. In plaats van de FT817 die ik normaal meegenomen zou hebben heb ik maar gekozen voor alleen de Kenwood porto met een raamantenne voor 2 m en 70 cm. Lekker licht, hi.

PE1CVJ met Kenwood porto

De raamantenne op het hotelraam

De antenneconstructie in het hotel was simpel maar afdoende. De op de club verkoopavond aangeschafte raamantenne werkte prima! Het duurde echter tot woensdagavond voordat ik enige "VHF radio activiteit" kon waarnemen.
De woensdag bleek voor de club de avond te zijn die vergelijkbaar is met onze technische avond, alleen is deze puur gericht op het verder verbeteren van clubgebouw en de (technische) voorzieningen daarin.

De lokale frequentie op 2 meter bleek 145.500 MHz te zijn en na mijn CQ kreeg ik response van Rob (2JøRZD) die niet alleen secretaris van de club bleek te zijn maar ook net, samen met Mike (MJ3SZI), was aangekomen bij het clubhuis.
Hij vertelde me dat de gewone wekelijkse clubavond de vrijdagavond was en dat hij het ontzettend leuk zou vinden als Ellen en ik langs zouden komen die vrijdag.
Helaas kon hij er zelf niet bij zijn omdat hij voor het QRL dan in Engeland zou zijn. Het beste kon ik na 20:30 local time komen omdat de voorzitter er dan ook zou zijn.
Zoveel enthousiasme kon ik natuurlijk niet weerstaan, hi.

Ondertussen bleek het ook om andere redenen een goede keuze te zijn geweest de Kenwood mee te nemen.

Wat we niet wisten bij het boeken van onze vakantie is dat er jaarlijks een internationale luchtvaartshow wordt gehouden op Jersey onder de naam "Jersey International Air Display" [3].

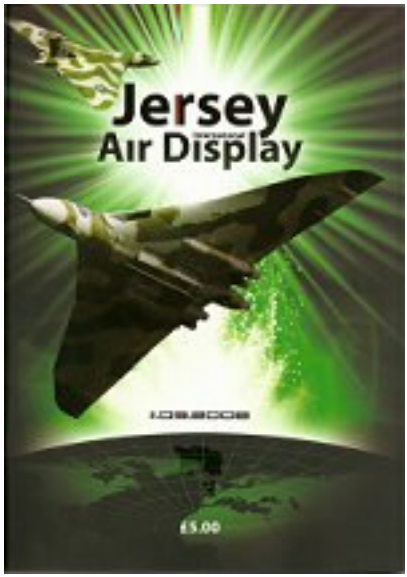

Formatie van de Red Arrows van de RAF

Dit evenement bleek die donderdag pal voor ons hotel plaats te vinden. Op de Kenwood zit naast alle HF banden ook de luchtvaartband; ik kon dus naast het genieten van de spectaculaire show gelijktijdig de gesprekken met de luchtverkeersleiding ontvangen wat nog een extra dimensie gaf.

Vrijdag overdag hebben we een rondje eiland gedaan. Na een heerlijke maaltijd in de "Landmark Inn" vrijdagavond, zijn we in onze huurauto richting Saint Brelade vertrokken. De afstanden zijn echter zo klein dat je eigenlijk overal zo bent.

Het clubgebouw was makkelijk te vinden, ondanks het smalle weggetje er naartoe en ondanks het feit dat het inmiddels flink donker was geworden.
De grote 7 elements beam op het dak was in het schemerlicht een prima oriëntatiepunt.
Eenmaal binnengekomen werden we bijzonder gastvrij ontvangen. Mike de voorzitter (GJøPDJ), heeft ons een interessante rondleiding gegeven. We bleven echter gelijk al steken in de eigenlijke radiokamer waar Chris (MJ3CMB) uitvoerig heeft verteld over de apparatuur (zie foto) en m.n. zijn plannen voor een reis naar China.

Chris (MJ3CMB) achter de HF set op 14.260 MHz in de eigenlijke shack

Er bleek een duidelijke overeenkomst te zijn met zijn zoon en onze eigen PD4FUN, beiden van gelijke leeftijd en genetisch besmet met het radiovirus, hi!

Daarna het dak op; fantastisch.
Het is een plat dak met opbouw met een vaste trap. Ideaal voor onderhoud en experimenten. De 7-elements HF beam neemt een prominente plaats in. Vrij uitzicht en 40 meter boven zeeniveau!

Eenmaal weer beneden hebben we gezel-

lig bijgepraat in de geheel opgeknapte vergaderlocatie met voorzitter Mike en penningmeester Claus-Dieter (MJ1CYD) die oorspronkelijk uit Duitsland komt maar al weer vele jaren in Jersey woont met zijn uit Jersey afkomstige vrouw.

Vlnr: Claus-Dieter (MJ1CYD), voorzitter Mike (GJøPJD), Chris (MJ3CMB) en Mike (MJ3SZI) in de vergaderkamer

Voordat we het wisten waren we 2,5 uur verder. Na een warm afscheid konden we terugkijken op een bijzonder gezellige en informatieve avond.

Eenmaal thuisgekomen is het me helaas nog niet gelukt op vrijdagavond contact te leggen met het clubstation GJ3DVC op hun vaste frequentie van 14.260 Mhz, maar dat gaat zeker nog en keer lukken.

Met deze ervaring op zak kan ik iedereen aanraden om voorafgaand aan een vakantie, uit te zoeken hoe het met de locale "Radioactiviteit" is gesteld.
Dit kan tot hele leuke maar ook vooral bijzondere contacten leiden, iets dat een aantal leden van onze afdeling inmiddels uit eigen ervaring kunnen bevestigen.

[1] http://www.radioclubs.net/gj3dvc/
[2] http://www.jerseywartunnels.com/
[3] http://www.jerseyairdisplay.com/

REDACTIE AMSTELSTRALER

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: met ingang van de volgende jaargang (de 30e) heeft de *Amstelstraler* een nieuwe redactie.
Niet PA3ALG maar PA3FBF zorgt er dan voor dat u vier maal per jaar, al dan niet in digitale vorm, het vertrouwde afdelingsblad ontvangt.
In de Amstelstraler van juni werd Monika, bij velen bekend als *Mientje CW*, al aan u voorgesteld.

De nieuwe redacteur PA3FBF

Met het passeren van de 70 kruisjes en na 7 jaargangen is ondergetekende van mening dat de tijd gekomen is om het stokje aan een jeugdiger enthousiasteling over te dragen.
Toen Monika PA3FBF te kennen gaf wel wat voor de club te willen doen en zij bovendien over de nodige redactionele vaardigheden bleek te beschikken, kon niet alleen serieus aan opvolging worden gedacht, maar ook gewerkt.

In de voorbije maanden zijn dan ook alle relevante zaken uitgebreid met haar

doorgenomen. Waaronder het hoe en waarom van de lay-out; de gebruikte software met mogelijke onhebbelijkheden; procedures en deadlines; enz.
Bovendien heeft zij als 'oefening' de twee laatste nummers op een voortreffelijke wijze voorbewerkt.

In het eerste door mij gewrochte nummer kon u lezen:
Bij overname van de redactie is men geneigd de in voorraad zijnde artikelen te raadplegen. Wel, ik kan u verzekeren dat dit niet veel tijd vergde. Maar geen nood, we krijgen vier maal per jaar de Amstelstraler heus wel gevuld, al zouden wij dat het liefst doen met onderwerpen die onze lezers het meest interesseren. Maakt u dat nu eens kenbaar, per e-mail of post, op een verenigingsavond of wanneer u zich inmeldt bij PI4ASV.
Eerlijk gezegd is mij, op één uitzondering na, nooit iets kenbaar gemaakt en ook vandaag vergt het nauwelijks tijd om de in voorraad zijnde artikelen te raadplegen (niks voorraad).

Toch bleek de prognose juist. Gedurende die 7 jaren hebben we vier maal per jaar de Amstelstraler vol gekregen. Dit dank zij de inbreng van leden die verhaalden over hun ervaringen, hun knutsels, hun successen en mislukkingen, de vakanties die soms wel op DX-pedities leken, etc.
Ik hoop dat zij dit, met Monika aan het redactionele roer, zullen continueren en dat meer leden van VERON Amstelveen hun voorbeeld gaan volgen.
Monika (pa3fbf@amsat.org) ziet met belangstelling uit naar uw artikelen.

Ik dank de lezers voor hun positieve reacties die ik in de voorbije jaren van hen mocht ontvangen.

Wim - PA3ALG

QSL-KAARTEN

Volgens art. 10 van het DQB reglement stelt de Regionaal QSL Manager (RQM) de betreffende radiozend– en/of luisteramateurs maandelijks in de gelegenheid QSL-kaarten in ontvangst te nemen en/of af te geven (bij R02 kan dat zelfs 2x per maand).
Art. 11 stelt dat zij, die van de in art. 10 genoemde regeling geen gebruik kunnen of wensen te maken, de voor hen bestemde QSL-kaarten kunnen ontvangen door er voor zorg te dragen dat de RQM een aantal aan hen geadresseerde en voldoende gefrankeerde enveloppen in zijn bezit heeft. Eens per jaar worden die radiozend– en/of luisteramateurs die hier niet aan hebben voldaan, door de RQM schriftelijk dan wel mondeling in kennis gesteld van de aanwezigheid van voor hen bestemde QSL-kaarten.

Nu wordt op onze websitie www.pi4asv.nl al jaren aangegeven voor wie er op welk moment QSL-kaarten in de koffer zitten. Daarnaast wordt dit ook nog periodiek vermeld in de Amstelstraler.
Desondanks zit de RQM nog steeds met QSL-kaarten (een aantal al jaren) voor de volgende amateurs:
2AA, 7AA, AGB, AJW, ANH, ARF, ARL, BKE, BOP, BPN, BQC, BZS, CDS, CHE, CLF, CPW, EEF, EWD, FBO, FDR, FHP, FL, FOV, FW, GAM, GFE, GFJ, GGC, GIA, GLU, GRA, GUP, GYM, H, HAR, HCT, HFO, HMJ, HOY, HSM, IBA, JHF, JPM, KOT, KVR, LGJ, LIS, LRP, LUB, MIB, MRZ, MV, MVR, NGO, NIQ, NWK, ORV, OVF, PAW, PEX, PHP, PII, PJC, PTP, RDC, RTH, RVI, RYY, T, TWO, WKE, WSP, WW, NL-9222.

PA3ALG - QSL Manager R02

Amsterdamseweg 151

1182 GT Amstelveen

Tel: 020-4419463

Fax: 020-4457412

E-mail: **info@stevab.nl**

Voor bereikbaarheid, openingstijden en productinformatie:
http://www.stevab.nl

Elektronica-onderdelen

Elektra-materiaal

Reparatie van Radio/TV/Video's en

Klein huishoudelijke apparaten, ook

Computers en computeronderdelen

Korting op vertoon van uw VERON A02 lidmaatschapsbewijs